

ŁODZIANIN

ORGAN P.P.S.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja Łódź—Al. Kościuszki Nr. 29 tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17—19 Rękopisów nie zwraca się. Administracja czynna od godz. 9 do 18 i od 19 do 19. Konto w Banku Spółem, oddział w Łodzi 41
Wydawca, Łódźki O.K.R. P.P.S. Redaktor odpowiedzialny: Wincenty STAWIŃSKI

Rok XXI — № 131

Czwartek 12 Maja 1938 r.

Cena numeru 10 gr.

Warunki prenumeraty: w łodzi z odnośnikiem do domu zł. 2,50 miesięcznie, na prowincji zł. 3. za zmianę adresu gr. 50 Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetry przez jedną szpaltę (na stronicy 6 szpalt, w tekście gr. 50 zwykajne gr. 40. Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm gr. 33. Drobne za wyraz gr. 15 Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

Rewolta w Brazylii

Próba opanowania władzy przez opozycję pravicową i wojsko

Do Londynu nadeszły wiadomości o wybuchu rewolucji w Brazylii. Podobno koła wojskowe przy poparciu pewnych grup politycznych usiłowały dokonać zamachu. Szczegółów narazie brak.

Jak wiadomo, obecny prezydent Vargas niedawno dokonał faszystowskiego zamachu stanu, ale zamiast spokoju, w kraju wciąż wybuchały różne zamieszki. Policja wciąż aresztowała spiskowców i konfiskowała broń, ale widocznie aresztowania nie potrafiły przeszkodzić opozycji w próbie obalenia u-zurpatora.

RZĄD OPANOWAŁ SYTUACJĘ?

Z Rio de Janeiro donoszą, że zamach stanu, dokonany wczoraj w Rio de Janeiro przez integralistów (stronnictwo o zabarwieniu faszystowskim, zwalczającym jednak gwałtownie pro-filerowski kurs prez. Vargasa) nie udał się.

Rząd ogłosił komunikat, że sytuacja jest opanowana i w całym kraju panuje zupełny spokój.

Pierwszy ten zbrojny występ integralistów przeciwko Rządowi prezydenta Vargasa trwał wszystkiego trzy i pół godziny. Zbuntowanym udało się zająć przejściowo kilka budyn-

ków rządowych, wśród nich ministerium marynarki. Po stłumieniu rozruchów aresztowano kilkadziesiąt osób, między nimi Emila Valverde, wybitnego przywódcę integralistów.

Masowe aresztowania w Maroku hiszpańskim

Atak na Minorę

został krwawo odparty przez wojska rządowe

Po umocnieniu swych pozycji na północ od Alcala de Chisvert, Republikańcy, korzystając z dobrej pogody, rozpoczęli ofensywę na północ od Cuevas de Vinroma. Wojska republikańskie wyparły ze swych stanowisk faszystów i zajęły wzgórze, penijące nad wąwozem Valtorta. Przeciwnatarcie faszystów w celu odzyskania utraconych pozycji zostało odparte.

Biorąc pod uwagę sytuację woj-skową, naczelne dowództwo wojsk

republikańskich przeniosło centralny punkt operacji wojskowych z frontu wschodniego na front wybrzeża, gdzie też wojska rządowe przejęły inicjatywę.

Faszyści starali się wczoraj, przy pomocy znacznej ilości samolotów przeprowadzić atak na Minorę. Atak samolotów gen. Franco, po którym miała nastąpić akcja floty, został krwawo odparty przez baterie przeciwlotnicze.

Zaden z faszystowskich samolotów nie dotarli do celu.

MASOWE ARRESTOWANIA MAROKAŃCZYKÓW PRZEZ FASZYSTÓW.

Władze faszystowskie w Maroku aresztowały wczoraj 45 Marokańczyków pod zarzutem zamachu na Wysokiego Komisarza gen. Franco. Druga oblawa zaprowa-

Bohaterska obrona Szantungu przez Chińczyków

Walka o Wielki Kanał

Japończycy obsadzili port Amoy

Agencja Domei ogłasza następujący opis wielkiej bitwy między wojskami japońskimi i chińskimi, która rozpoczęła się na tronie Su

czou, w południowej części prowincji Szantung, w rejonie wielkiego kanału.

Walki toczą się na froncie długości 200 km. Wojska chińskie otrzymały od Czang - Kai - Szeka rozkaz obrony za wszelką cenę północno - zachodniej części prowincji Szantung.

Na odcinkach tych toczą się nieprzerwanie krwawe walki. Wojska japońskie, które weszły do prowincji Kiangsu walczą z Chińczykami w odległości 4 km. od Czechu. Kolumna japońska doszła do wielkiego kanału w odległości 8 km. na wschód od Hanczuangu, miasta na pograniczu między prowincją Szantung i Kiangsu. Opór stawiają 3 dywizje chińskie. Wojska japońskie posuwające się na południe od linii i Tanczeg walczą pod Nanlaoezen (20 km. na południe - zachód od Tanczeg) z przeciwnikiem, którego siły osmiokrotnie przewyższają siły Japończyków. Dwie chińskie dywizje zajęły Mataoczen (8 km.) na zachód od Tanczeg. Silny oddział kawalerii chińskiej pojawił się pod Janczuan (8 km. na północny zachód od Mataoczen), celem przecięcia linii komunikacyj-

nej pod Sinenczen, na kolei lung-najskiej. Pojawily się również siły chińskie, które zagrażają okrzydleniem wojsk japońskich. Przeciwko tym oddziałom skierowano kawalerię japońską. Na brzegach wielkiego kanału Chińczycy ustawili ciężkie działa.

JAPONCZYCY ZAJĘLI AMOY.

Połączenia pomiędzy Hongkongiem a Amoy zostało wczoraj przerwane. Według otrzymanych w Hong-Kong doniesień Amoy został w nocy z wtorku na środę zajęty przez Japończyków, którzy wysadzili tam desant. W mieście toczą się gwałtowne walki. Tysiące osób zginęło. W Hongkongu oczekują wysłania angielskich okrętów wojennych, celem obrony cudzoziemców, zamieszkałych na terenie koncesji na wyspie Kulag-siu, w bezpośrednim sąsiedztwie terenu walk. Do Amoy mają wyruszyć krążownik „Diana” oraz jedna kanonierka.

Zajęcie Amoy przez Japończyków daje im nową bazę lotniczą oraz punkt wypadowy dla ofensywy w Chinach Południowych. Znaczenie strategiczne Amoy jest bardzo wielkie.

W Czerwonej Armii masowe aresztowania

Diennik japoński „Hoczi Szimbun” donosi, iż w Sowiech aresztowano ponad 200 oficerów czerwonej armii pod zarzutem spisku przeciwko Stalinowi i Woroszyłowi. Spiskowcy mieli zamiar zamordować Stalina i Woroszyłowa w dniu 1 maja. Wedle doniesień, otrzymanych przez wspomniany dziennik z Władywostoku — spisek został wykryty przez komisarza spr. wewn. Jeżowa przy współ-

pracy szefa sztabu czerwonej armii Szaposznikowa. Na czele spisku, wedle tych doniesień, stali płk. Andrejew i mjr. Stuwolog. Spiskowcy utworzyli stowarzyszenie pod nazwą „Wyzwolenie Związku Sowieckiego”. „Hoczi Szimbun” donosi, że w związku z wykreśleniem wspomnianego spisku, dokonywane są w całym Związku Sowieckim masowe aresztowania. (PAT.)

Papież o swastyce

„krzyżu, który nie jest krzyżem Chrystusa”

Dzienniki angielskie donoszą, że Rząd niemiecki nosi się z zamiarem wypowiedzenia konkordatu ze Stolicą Apostolską. Przyczyną tego kroku ma być przemówienie Ojca św. c. „krzyżu, który nie jest krzyżem Chrystusa” (swastyce). Przemówienie to zostało wygłoszone podczas audiencji, udzielonej przez Ojca św. w Castel Gan-

dolfo w dniu 4 bm. nowozaślubionym parom małżeńskim. Ponieważ przemówienie Papieża wygłoszone zostało w czasie pobytu kanclerza Hitlera w Rzymie, taki ten uważany jest za nieprzychylny ustosunkowanie się Stolicy Apostolskiej do wizyty Hitlera we Włoszech.

Czarna śmierć nie odpoczywa

79 górników zginęło

ale lista ofiar nie jest jeszcze zamknięta

Według ogłoszonego w Londynie biuletynu oficjalnego w kopalni Markhan 79 górników utraciło życie na skutek wtorkowej eksplozji (pisaaliśmy o tym). 5 górników pozostało jeszcze pod ziemią. Zo-

stali oni bowiem zasypiani w miejscu do którego załoga ratownicza nie zdołała dotychczas przybyć. Wszystkie pozostałe ciała ofiar zostały wydobyte.

Kłopoty angielskie

z Palestyną i niemieckimi roszczeniami kolonialnymi

Niektóre dzienniki londyńskie przewidują, że prem. Chamberlain zaoferuje tekę ministra kolonii dotychczasowemu ministrowi dominionów Mc Donaldowi. Przed ministrem kolonii stoją dwie kapitalne sprawy, jak Palestyna i niemieckie roszczenia kolonialne. Po sukcesach Mc Donalda w negocjacjach z de Valerą prem. Chamberlain uważa go za najodpowiedniejszego kandydata do podjęcia tych ciężkich zagadnień w zakresie resortu ministerium kolonii.

„Daily Express” przewiduje na wet, że o ile Mc Donald pomyśli nie przeprowadzi zadania, jakie stały przed nim w ministerium kolonii, to będzie on najpoważniejszym kandydatem w przyszłości na stanowisko ministra spraw zagranicznych, albowiem zajęcie się zagadnieniami kolonialnymi stanowić będzie dla niego doskonałe przygotowanie dla podjęcia w przyszłości kierownictwa Foreign Office.

Na miejsce ministra dominionów w razie gdyby Mc Donald objął resort kolonii dzienniki wymieniają obecnie parlamentarnego podsekretarza stanu dla praw Indii lorda Stanleya, starszego syna lorda Derby. Lord Stanley zna ten resort doskonale.

Przesilenie na Węgrzech?

Prem. węgierski Daranyi był przyjęty wczoraj przez regenta Horthy, po czym przeprowadził dłuższą rozmowę z ministrem spraw gospodarczych — Imredy, który koleże obradował z b. ministrem Keresztes - Fischerem, przewodniczącym izby posłów Sztránjawszkym, prze-

wodzą partii drobnych rolników—Eckhardtem oraz z kilku innymi kierowniczymi osobistościami tu-tejszego świata politycznego.

W związku z tymi rozmowami, w kołach politycznych krąży pogłoski o zmianie gabinetu, jaka miałaby nastąpić już w najbliższych dniach.

Prasa sowiecka o Lidze Narodów

„Izwestia” zamieściła korespondencję z Genewy na temat 101 sesji rady Ligi Narodów. Autor korespondencji wyraża opinię, że obecnie rada Ligi nie odpowiada pojęciom o Lidze Narodów, jako o ośrodku bezpieczeństwa zbiorowego. Byłoby naiwnością myśleć — pisze autor — aby choć jedno zagadnienie, będące na porządku

dziennym rady, zostało załatwione. Dalej autor wyraża niezadowolone, że w kołach genewskich doszukują się rzeczy pozytywne w rzymskiej wizycie Hitlera. Poza wyrazem niezadowolenia w instytucji genewskiej, — sowiecki organ rządowy nie precyzuje wyraźnie stanowiska rządu sowieckiego wobec Ligi Nar. (PAT.)

Jeszcze jedno doświadczenie

W niektórych pismach ukazała się wczoraj notatka o nadużyciach, popełnionych w Związku Nauczycielstwa Polskiego przez pp. A. Dziadka i J. Gronerta. Komunikat, który dajemy poniżej, wyjaśnia całą sprawę. Jest to komunikat Polskiej Agencji Agrarnej.

NIE ICH NATYCHMIAST Z PRACY. Nadużycia zostały wykryte przez nowy zarząd Z. N. P., wybrany, jak wiadomo, na ostatnim Nadzwyczajnym Zjeździe w Krakowie.

W uzupełnieniu notatki, jaka ukazała się w prasie codziennej o nadużyciach w Związku Nauczycielstwa Polskiego, dowiadujemy się, że p. Dziadek istotnie popełnił nadużycia na sumę ponad 5000 zł. w czasie urzędowania kuratorów w Z. N. P. PANOWIE DZIADEK I GRUNERT ZOSTALI ZANGAZOWANI DO PRACY W Z. N. P. PRZEZ KURATORA P. MUSIOŁA, Zarząd Główny w Z. N. P. po objęciu agend, ZWOL-

Sprawa nadużyć znajdzie swój epilog w sądzie, gdyż zostana skierowana do prokuratora.

Powstaje teraz pytanie: czy kurator (w danym wypadku p. Musioł), powołany z ramienia władz państwowych do tymczasowego kierowania instytucją społeczną, utrzymywaną z pieniędzy stowarzyszonych, — nie powinien odpowiadać i osobiście, jeżeli powołuje do współpracy w sposób lekomyślny i na własną rękę jednostki nieodpowiedzialne?

Kłopoty budżetowe w Belgii

BRUKSELA, (PAT). We wtorek zagajono w Izbie Reprezentantów debatę polityczną i finansową od której zależy los gabinetu Jansona, ponieważ różnice, które powstały 28 kwietnia r. b. między katolikami i socjalistami w poglądach na środki utrzymania budżetu, ocenianego przez ministra finansów na 1 miliard 200 milionów franków belgijskich, wywołały kryzys większości w Izbie. Po sesyjce rozpoczęto się o godz. 14.10. W chwili, gdy minister Soudan wszedł na trybunę, z galerii rzucano na ławy poselskie ulotki, wydane przez jednego z członków organizacji „Croix de feu”. Autor wzywa w nich polityków wszystkich partii do wycofania się z polityki i nie powracania do niej.

Przebieg obrad parlamentu

BRUKSELA (PAT). — Rząd złożył wobec Izby deputowanych dwie deklaracje w sprawach finansowych. Minister finansów Soudan, przystępując do wy-

świadczeń, dowodził, że rządowe projekty ustaw podatkowych odpowiadają konieczności budżetowej. Deficyt wynosi 1.970 milionów. Rząd zrezygnował z wydatków w wysokości 609 milionów, pozostałe zaś wydatki zredukował o 222 miliony, co stanowi maksimum możliwych oszczędności. Dla wyrównania deficytu budżetowego przekraczającego 1.100 milionów, należy odwołać się do nowych podatków.

Premier Janson potwierdził oświadczenie swego kolegi, dodając jednocześnie, że jeśli suma wydatków została powiększona, stało się to zgodnie z życzeniem parlamentu. W konkluzji premier zapowiedział natychmiastową dyskusję nad projektami, których komisja finansowa Izby nie odrzuciła i zaproponował powołanie specjalnej komisji, utworzonej z przedstawicieli większości parlamentarnej dla rozpatrzenia zagadnienia finansowego w ogólności, a w szczególności sprawy zwalczania nadwyżki podatkowych.

Po tych przemówieniach posiedzenie parlamentu zostało zawieszono. Dyskusja nad oświadczeniami członków rządu oraz głosowanie odbędzie się jutro po południu. Do głosu zaplanowany jest obecnie 13 mówców, m. in. przewodca socjalistów tow. Vanderveide oraz Japar. Trudno przewidzieć, czy rząd w wyniku obrad uzyska votum zaufania. Według ostatnich informacji socjaliści i liberalna lewica głosować będą za rządem, podczas gdy reksiści, prawica flamandzka przeciw rządowi. Nie wiadomo jednak, jakie stanowisko zajmą chrześcijańscy demokraci. Od nich zależy będzie los rządu.

BRUKSELA (PAT). — Rząd złożył wobec Izby deputowanych dwie deklaracje w sprawach finansowych. Minister finansów Soudan, przystępując do wy-

Sprawa Abisynii stwarza duże trudności w Genewie

Obrady nad sprawą abisyńską zostały odroczone

GENEWA (PAT). — Na wniosek delegacji abisyńskiej, która zażądała czasu dla przygotowania argumentów, publiczne posiedzenie Rady Ligi Narodów wyznaczono na wtorek, a na którym miała być omawiana sprawa abisyńska, została odroczone.

GENEWA (PAT). — Przebieg obrad obecnej sesji Rady Ligi Narodów uległ we wtorek pewnej zmianie. Zamiast popołudniowego plenarnego posiedzenia Rady Ligi Narodów odbyło się drugie z kolei w ciągu 2 dni tajne posiedzenie członków Rady. Jakkolwiek nie przeniknęły o przebiegu tych narad żadne konkretne wiadomości do prasy, to jednak wiadomym by-

ło, że przedmiotem kilkugodzinnej dyskusji były w dalszym ciągu trudności natury proceduralnej, związane z zagadnieniem dopuszczenia na posiedzenie Rady przedstawicieli Abisynii.

Pod względem formalnym dalszy przebieg obrad genewskich przedstawia się, jak następuje: w środę rano odbył się ma posiedzenie Rady, poświęcone sprawom administracyjnym. W czasie obrad popołudniowych rozpatrywano bę-dzie sprawa hiszpańska, wniosek Rządu Chili w sprawie reformy paktu oraz kwestia neutralności szwajcarskiej. Sprawa abisyńska została odsunięta do czwartku rano.

Negus jedzie do Genewy

LONDYN (PAT). — Poselstwo abisyńskie w Londynie komunikuje, że Haile Selasie wyjechał we wtorek wieczór do Genewy.

W Abisynii nie jest spokojnie

RYM (PAT). — We włoskiej części Wschodniej w okresie od 1 do 30 kwietnia r. b. na ogół nie było spokoju. Wiele wypadków przy pracy, w tym wypadki z powodu choroby 58 robotników. Ogółem w okresie od 1 stycznia 1935 r. do 30 kwietnia 1935 r., na ogół nie było spokoju. W czasie robotniczym w tym czasie robotników włoskich zmarło 1820 osób, a zginęło 11. Z pośród wojskowych i czarnych kosał padło lub zmarło w kwietniu wskutek ran odniesionych podczas pełnienia obowiązków politycznych ogółem 32 osoby. Od 1 stycznia 1935 r. do kwietnia b. r. wyczerpanie straty włoskie w ludziach wyniosła łącznie 4.358 ludzi.

Knowania hitlerowskie w Czechosłowacji

PRAGA (PAT). — Doniesienia z terenów sudeckich wskazują, iż napięcie na terenie zamieszkałym przez Niemców z każdym dniem przybiera na ostrości. Prasa czeńska oskarża organizację niemiecko-sudeckie o akcję sabotażową, jak niszczenie pomników, wybijanie szyb i zamalowywanie swastykami murów i drzwi w budynkach państwowych. W szeregu miejscowości istnieje formalny bojkot gospodarczy i towarzyski Czechów. Według prasy czeskiej, odbywają się w nocy, a niekiedy jawnie w dzień, ćwiczenia wojskowe organizacji sportowych, należących do partii sudecko-niemieckiej.

HITLEROWCY PROWOKUJĄ ZAJŚCIA

PRAGA (PAT). — W kilku miejscowościach w dniu urodzin Konrada Henlema doszło do gwałtownych starć między publicznością niemiecką i policją. W Aszu star-

cie przybrało szczególnie groźne rozmiary. Zebrała się kontrdemonstracja czeńska, przy czym policja kilkakrotnie zmuszona była rozprę-dzać tłum. Kilka osób jest rannych i cały szereg ciężko pobitych.

Hitlerowcy w Czechosłowacji bojkotują radio

PRAGA (PAT). — Konflikt o własność radiostacji nadawczej w Mielniku wszedł w nową fazę. Wobec stanowiska Rządu czeskie-

go, który nie chce aby ta radiostacja była używana do propagandy hitlerowskiej, Partia Sudecko-Niemiecka rzuciła hasło bojkotu nie tylko radia w Mielniku, ale i radia czeskiego. Opublikowano odezwę wzywającą społeczeństwo niemieckie w Czechosłowacji do słuchania tylko niemieckich audycji radiowych z Trzeciej Rzeszy. Szereg artystów i prelegentów narodowości niemieckiej, którzy posiadali kontrakty z czeskim radiem, zerwał już zawarte kontrakty.

Jak długo trwać będzie ta kłótnia?

LONDYN (PAT). — Reuter komunikuje, że kontynuowane są rozmowy angielsko-francuskie w sprawach dotyczących nieinterwencji. Sprawy kontroli na lądzie i morzu już zostały pomiędzy obu Rządami uzgodnione. Panuje przekonanie, że lini członkowie komisji nieinterwencji również wyra-

ża zgodę na francusko-angielski punkt widzenia. Nadal trwają rozmowy w sprawie wycofania ochotników według poszczególnych kategorii. Istnieje nadzieja, że komitet nieinterwencji będzie mógł być zwołany z początkiem przyszłego tygodnia.

Oś Berlin-Rzym

Mówią o pokoju a myślą o wojnie

BERLIN (PAT). — Prasa wita kanclerza Hitlera licznymi artykułami nie poruszając jednak konkretnych momentów politycznych. W kołach politycznych mówi się, że wyniki polityki kanclerza w Rzymie, o Włoszech i Niemczech, jako o siostrzyczkach. Oś Rzym — Berlin — pisał „Nachtansgabe” — oto narezucie zrozumiany i zrealizowany sens wszystkich germańskich wypraw do Italii, sens wszelkiego wrogości i

przyjaźnego spotkania się tych narodów w nieblygłych kilku tysiącach lat. T. zw. paktu dopatrujemy się w duchu, który ożywił oba narody w dniach spotkania się obu wodzów, jak również w wierze, która nurtuje te narody, że siła 120 milionów ludzi nie może być beczynną w Europie, lecz związana jest świętym poczuciem obowiązku, którego nie można zachwiać. Obowiązek ten to walka o pokój.

W Austrii

Realizacja „narodowego socjalizmu”

GHETTO LAWKOWE WŚRÓD DZIECI

WIEN (PAT). — Obecnie wprowadzono również i w szkołach ludowych odosobnienie dzieci żydowskich od dzieci aryjskich. Żydzi otrzymują osobne oddziały na wzór wprowadzonych w gimnazjach.

ZNÓW „SAMOBÓJSTWO”
WIEN (PAT). — Wczoraj popelniał samobójstwo dyrektor teatrów wiedeńskich prof. Rudolf Beer, Żyd z pochodzenia. Był on

profesorem seminarium Reinhardta w Wiedniu, dawniej dyrektorem Deutsches Volkstheater a ostatnio Scali wiedeńskiej.

BARBARZYŃCY
WIEN (PAT). — Mimo zakazu galeiteria Buercika zdarzają się nieraz wybrki młodzieży S. A., która wpada do kawiarni na głównych ulicach i zmusza publiczność żydowską do oczyszczenia podłogi i naczyń, a męczczyzn do czyszczenia samochodów, stojących przed kawiarniami.

Atak japoński na wyspę Amoy

TOKIO (PAT). — Wydział prasowy głównej kwatery cesarskiej oficjalnie komunikuje, że japońskie siły zbrojne morskie wysadziły we wtorek o godz. 5-ej zrana desant na wschodnim wybrzeżu wyspy Amoy, odrzucając siły przeciwnika, które okopały się i usiłowały stawiać opór. Marynarze ja-

pońscy szybko zajęli wschodnią część wyspy. Część miasta Amoy spłonęła. Desant odbywał się pod przykryciem ognia z japońskich okrętów wojennych oraz przy współdziałaniu wodnosamolotów, które bombardowały i ostrzeliwały z karabinów maszynowych wojska chińskie.

Z ostatnich chwil

70 osób ofiarą katastrofy w kopalni angielskiej

LONDYN (PAT). — Sekretarz stanu górnictwa oświadczył w Izbie Gmin, że wedle ostatnich otrzy-

manyh informacji ilość ofiar wzbuchu w kopalni Markham przekracza 70 zabitych.

75 rocznica zgonu Francesco Nullo

MEDIOLAN (PAT). — W dniu 9 maja odbył się w Bergamo uroczysty obchód 75-letniej rocznicy śmierci płk. Francesco Nullo, bohatera powstania 1863 r. poległego w bitwie pod Krzywką. W obchodzie wzięli udział przedstawiciele ambasady R. P. U stop pomnika ustawiona została urna

z ziemią z mogiły Francesco Nullo w Olkuszu, którą przywiezła do Rzymu w grudniu r. ub. delegacja legionowa.

Po złożeniu wieńca polskiego i włoskiego wygłosili przemówienia: radca Zawisza, konsul generalny Zmigrodzki oraz Podesta Bergamo Pesenti.

Wznowienie rozmów włosko-francuskich

RZYM (PAT). — Rozmowy francusko-włoskie, rozpoczęte dn. 16 kwietnia i przerwane dwukrotnie wskutek wyjazdu min. Ciano do Tiryń i wskutek wizyty Hitlera we Włoczech zostały wznowione po południu. Po powrocie

min. Ciano z Florencji, w rozmowie odbył się we wtorek po południu w pałacu Chigi pomiędzy hr. Ciano i francuskim charge d'affaires Blondelem ustalono, że następną konferencją odbędzie się w środę po południu.

Nominacje na wyższych uczelniach

Na wniosek ministra oświaty P. Prezydent Rzeczypospolitej mianował następujących profesorów na walne kadetry:

W uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie doc. dr. Stanisława Świątewicza profesorem nadzwyczajnym ekonomii politycznej na wydziale prawa i nauk społecznych.

W politechnice lwowskiej inż. Stanisława Filipkowskiego profesorem budowy miast na wydziale architektonicznym. W Politechnice Warszawskiej dr. inż. Wacława Moszyńskiego profesorem wydziału części maszyn na wydziale mechanicznym.

W Akademii Górniczej w Krakowie inż. Stefana Czarnocznego profesorem

zwyczajnym geologii stosowanej na wydziale górnictwa oraz mianował p. J. na Marcellego Fabra profesorem tytularnym wydziału humanistycznego uniwersytetu J. Piłsudskiego w Warszawie.

NOWY PROREKTOR UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

KRAKÓW (PAT). — We wtorek w południe w sali posiedzenia senatu U. J. odbył się wybór prorektora U. J. W wyniku głosowania prorektorem U. J. na rok 1938/39 — 1939/40 wybrany został na dwa lata prof. U. J. dr. Tadeusz Dziurzyński. Nowo wybrany prorektor U. J. jest profesorem prawa handlowego i wekslowego na wydziale prawniczym U. J.

Katastrofy lotnicze w Anglii 7 osób zabitych

LONDYN (PAT). — W pobliżu Lincoln rozbił się samolot wojskowy. Załoga składająca się z oficera i szeregowca poniosła śmierć.

spadł również samolot ćwiczebny szkoły lotniczej w Wyron. W wypadku tym zginęło 2 oficerów. Samolot bombowy tejże szkoły lotniczej skapotał w chwilę po starcie. Trzy osoby zostały zabite.

W miejscowości Hilton Hunts

We wtorek w dalszym ciągu rozprawy o nadużycia Michalskiego zeznawał św. Michał Rydzik właściciel zakładów ślusarskich robot dla Frampolu maszyn napędowe za 4 tys. zł. 1/4 sumy Frampol dał gotówką, na resztę świadek otrzymał weksle z żytem p. Michalskiego. Weksli nie wykupiono i trzeba było oddać do protestu. Michalski prosił o prolongatę na miesiąc, potem zgłosił się do świadka w imieniu Michalskiego niejaki Darowski, obiecał uregulować należność drzewem. Drzewa tego świadka miał otrzymać za 300 zł, otrzymał za 500 zł. W dalszym ciągu należy się jeszcze świadkowi 2500 zł.

Św. Józef Potocki naczelnik wydziału lasów ordynacji Zamojskich zawarł 2 transakcje z Frampolem. Otrzymał weksle z Frampolu z żytem Michalskiego. Jedno z płatniczych Frampolu nie bawi. Michalski wziął drzewo na 100 tys. zł., część wpłacił, trochę weksli wykupił, do dziś rest winien blisko 70 tys. zł.

Plenipotencjary ordynacji Zamojskich Dąbczyński też zawarł z Frampolem transakcję raz na sumę 35 tys. zł., drugi raz na 60 tys. zł. Też otrzymał weksle i też za owe drzewo Michalski nie za-

placił. Dąbczyński zeznawał dość oryginalnie: utrzymywał, iż, zarwana przez Michalskiego suma nie była znów tak wielka... bo ordynacja ma długi na 50 milionów złotych.

Mówiąc nawiasem z owego drzewa tak „okazyjnie nabytego” Michalski wybudował hotel w Juracie dla Lewina. Dzięki sposobowi, w jaki zdobył materiał budowlany, mógł złożyć ofertę Lewinowi

na budowę w wysokości 300 tys. zł., gdy inne oferty opiewały na milion złotych. Jak mówi akt oskarżenia taniószy oferty zdumiała Lewina.

Św. adw. Alberg, który jest radcą prawnym szeregu banków zeznał, iż w swoim czasie zwrócił się do adw. Groskopf, prosząc, by w bankach gdzie ma stosunki wyrobił, by przestano protestować weksle Michalskiego. Groskopf tłumaczył to tym, iż władze ministerialne domagają się, by Michalski nie kompromitował się ciągłymi protestami.

Św. Wiener sekretarz Związku dyrektorów scen widowiskowych zeznał, iż przez jakiś czas był właścicielem odziedziczonej na Thomackiem restauracji. Zwrócił się wówczas do niego niejaki Zandberg, prosząc by znalazł dla Michalskiego pożyczkę. Świadek pożyczkę tę dla Michalskiego w wysokości zł. 800 wynalazł... i do dziś nie otrzymał ani grosza zwrotu.

Św. Beurend, niemiec z Pomorza właściciel cegieli na Pomorzu zeznawał przez tłumacza. W Juracie poznał się z Zandbergiem i przez niego zatawił z Frampolem transakcję na sprzedaż cegły za 13 tys. zł. 1/3 sumy Zandberg wpłacił gotówką, na resztę dał mu weksel z żytem Michalskiego. Weksle te oczywiście do dziś nie zostały wykupione.

W dniu wczorajszym pierwszy ze świadków adw. Dziewanowski stwierdził, iż będąc syndykiem masy upadłości niejaki Lisieckiej wśród wierzycieli Lisieckiej znalazł i „Frampol” (na sumę 12 tys. zł.). Zdaniem świadka Frampol był firmą tandetną i niesolidną. Frampol w ogóle nie zwrócił tych 12 tys. zł. Lisieckiej. Świadek Drzymałowski proku-

Robotnicy popierają swoje pismo

W trzecią rocznicę zgonu Józefa Piłsudskiego

Od dnia zgonu Józefa Piłsudskiego upłynęły już trzy lata. Zaszły w ciągu tych trzech lat duże zmiany i w położeniu międzynarodowym i w naszym — polskim — życiu wewnętrznym. A jednak pozostaje dla mnie w mocy to, co pisałem wtedy, przed trzema laty, pod wrażeniem bezpośrednim wiadomości o zgonie:

za wcześniej jeszcze na pełną i naprawdę bezstronną ocenę historyczną postaci i pracy życiowej Piłsudskiego.

I teraz jest jeszcze za wcześnie.

Józef Piłsudski ma swoją karę osobną, nie byle jaką, w dziejach Socjalizmu polskiego. Józef Piłsudski był wodzem uznanym w latach walki zbrojnej o Niepodległość, był budowniczym jednolitej armii polskiej; Józef Piłsudski reprezentował, jako Naczelnik odbudowanej Rzeczypospolitej, koncepcję państwa, którą należy uważać za próbę odrodzenia prawdziwej „Idei Jagiellońskiej”.

„Polska, jeżeli nie chce zginąć ponownie, nie może być Wasalem Moskwy, ani Berlina.”

Wartość tych słów jest dziś większa, niż była podówczas. Dlatego chciałem je przytoczyć w trzecią rocznicę zgonu Piłsudskiego. Bo w tym punkcie myśli politycznej Socjalizmu polskiego i myśli politycznej Józefa Piłsudskiego nie odbiegły od siebie pomimo całej głębie rozstania:

„Polska nie może być Wasalem Niemcy, ani Moskwy, ani Berlina.”

M. NIEDZIAŁKOWSKI

Ale myślę, że istniała zawsze jedna sprawa, co do której nie było rozbieżności, chociaż nastąpiło rozstanie. W r. 1925 byliśmy któregoś dnia w Sulejówku — Ignacy Daszyński, Feliks Perl i ja. Rozmowa, wywołana z kwestyj aktualnych, dotyczących perspektyw dziejowych Polski. Pamiętam doskonale słowa Piłsudskiego:

Deklaracja „Undo”

Komitet Centralny „Undo” (organizacja kierownicza ukraińskiego ruchu nacjonalistycznego) ogłosił deklarację, zawierającą szereg postulatów, dotyczących społeczeństwa ukraińskiego w Polsce.

„Undo” prowadzi od paru lat politykę kompromisową z obozem „sanacyjnym”. Teraz oświadcza, że polityka ta „nie przyniosła wystarczających pozytywnych rezultatów”. Postulaty odnoszą się do spraw gospodarczych i kulturalnych. Postulat zasadniczy brzmi: „uznanie ukraińskiego narodu w Polsce za oddzielną osobowość narodową”.

Ton i sposób sformułowania postulatów przypomina akcję Heinleina w Czechosłowacji. Czyżby

odżyły dawne sympatie nacjonalistów ukraińskich do Berlina?

Co do nas — stoimy nadal na stanowisku autonomii ziem, zamieszkałych w większości przez Ukraińców, na zasadzie przyznanego porozumienia demokracji polskiej z demokracją ukraińską w Polsce, na zasadzie współspodarzenia na ziemiach autonomii objętych. Z góry wszakże musimy podkreślić z całym naciskiem, że naśladownictwo metody Heinleina nie przyniesie nacjonalistom ukraińskim żadnych „pozytywnych rezultatów” tak samo, jak nie przyniosła im — według Komitetu Centralnego „Undo” — metoda dotychczasowa — flirtu z obozem „sanacyjnym”.

Ekzekutywa Międzynarodówki Socjalistycznej

W dniach 29 i 30 maja odbędzie się w Brukseli w siedzibie Międzynarodówki (ul. De Laeken 162) posiedzenie Ekzekutywy Międzynarodówki Socjalistycznej.

Porządek dzienny obejmie dwie sprawy zasadnicze: 1) położenie międzynarodowe, 2) walka o demokrację.

Emigracja Żydów wiedeńskich do Meksyku

Jak donosi „Bruenner Tagesbote” ma wkrótce rozpocząć się emigracja Żydów do Meksyku. Według tego pisma, czynione są przygotowania do odesłania pierwszego transportu ok. 5 tys. wiedeńskiej młodzieży żydowskiej. Należy

zauważyć, że niezależnie od poczynań prywatnych, czynniki oficjalne przygotowują uregulowanie zagadnienia emigracji żydowskiej. W najbliższych dniach spodziewane jest wydanie odpowiednich zarządzeń.

Ludność Niemiec'a według wyznań

W Berlinie ogłoszono statystykę ludności Niemiec według wyznań. Dotychczasowa liczba 21 milionów katolików niemieckich wzrosła o 6 mil. katolików austriackich, zatem ogólna ilość katolików w Niemczech wynosi obecnie 27 milionów, wobec 41 milionów ewangelików, czyli liczba katolików wynosi 36 proc. ludności,

liczba zaś ewangelików 54 proc. 10 proc. ludności Niemiec należy do innych wyznań. Organizacja kościoła katolickiego w Niemczech została po przyłączeniu Austrii rozszerzona o 2 archidiecezje i 4 diecezje. W ten sposób Niemcy są obecnie podzielone na 8 archidiecezji i 22 diecezje.

Grób wojownika

z przed 2000 lat odkopano w Łagowie

W Łagowie pow. kościańskiego natrafiono przy pracach ogrodowych w zagrodzie jednego z miejscowych gospodarzy na głębokości

40—60 cm. pod powierzchnią ziemi na grób wojownika z ostatniego wieku przed Narodzeniem Chrystusa. Grób zawiera przepalone kości osobnika męskiego, a poza tym obseczny miecz żelazny t. zw. damasceński, znajdujący się w pochwie z blachy żelaznej, zgięty rytualnie, oraz zgięty również żelazny grót oszczepu. Znalezione w Łagowie miecze jest pochodzenia celtyckiego i należy do nielicznych dotąd znanych z terenu Wielkopolski t. zw. celtyckich mieczy damasceńskich.

Znależiska przewieziono do muzeum wielkopolskiego.

Jaka będziemy mieli dziś pogodę?

Po chłodnej nocy w ciągu dnia pogoda słoneczna i dość ciepła (temperatura do 15 st.) przy umiarkowanych wiatrach z kierunków północnych (górnych około 35 km/godz.) i dobrej widzialności, tylko w dzielnicach północno-wschodnich

„Polska, jeżeli nie chce zginąć ponownie, nie może być Wasalem Moskwy, ani Berlina.”

Wartość tych słów jest dziś większa, niż była podówczas. Dlatego chciałem je przytoczyć w trzecią rocznicę zgonu Piłsudskiego. Bo w tym punkcie myśli politycznej Socjalizmu polskiego i myśli politycznej Józefa Piłsudskiego nie odbiegły od siebie pomimo całej głębie rozstania:

„Polska nie może być Wasalem Niemcy, ani Moskwy, ani Berlina.”

M. NIEDZIAŁKOWSKI

MAŁY FELIETON

Ciocka z Litwy

Za każdym spotkaniem ze mną mój przyjaciel Pucukajtyś opowiadał mi o swej ciocie zamieszkałej w okolicy Kowna, z którą od 19 lat stracił wszelki kontakt.

— Nie wiem, czy umarła, czy żyje — zwykł biadać — a jeśli żyje to czy jest zdrowa, a jeśli żyje i jest zdrowa, czy jej się dobrze powodzi.

Wzruszono i rozrzewniało mnie zawsze to iście synowskie przywiązanie do dalekiej ciotki na Litwie.

— A powiedz-no, kochanieńki, a bogata ta twoja ciocka? — zagadnąłem go raz pewnego, pragnąc dowiedzieć się, czy za tą synowską miłością nie kryją się jakieś zupełnie prozaiczne interesy materialne.

— Owszem, bogata, ale ma cztery córki — odparł Pucukajtyś.

Nie! To była naprawdę gorąca i bezinteresowna miłość synowska.

Przed paroma laty poradziłem mu pojechać do cioci przez Łotwę a stamtąd przedostać się na Litwę.

— Przez Łotwę... hm... i daleko i drogo.

Nie pojechał.

Dnia 19 marca r. b. zatelefonowałem do Pucukajtyśa wiadomość o przyjęciu przez Kowno warunków polskich.

Chłopisko ogromnie się ucieszyło.

Gdy zaprowadzono komunikację lotniczą z Kownem, zapytałem go:

— No cóż, braciasku, lecimy już do Kowna?

— Kto, ty? — zapytał.

— Nie ja, ale ty. Przecież nie ja mam ciocię w Kowni? (tylko ty).

— Polecieć... hm, nigdy jeszcze w życiu nie latałem i raptem lecę do Kowna. Nie... już chyba za czekam, aż będzie zaprowadzona normalna komunikacja kolejowa.

Gdy zaprowadzono komunikację telegraficzną i telefoniczną z Kownem, znowu napatoczył mi się Pucukajtyś.

— No i co, masz już odpowiedź od cioci? — zapytałem go.

— Jaką odpowiedź?

— Odpowiedz na telegram. To może tyś wcale telegramu nie wysłał?

— Nie wysłałem. No cóż? Wyślę telegram, a staruszka przestraszy się i Bóg wie co wyjść może.

— To przecież możesz telefonować!

— No jak ty sobie wyobrażasz Staruszka ma może 70 albo 90 lat pewno już nie dostarczy, a ja będę do niej telefonował! Do czego to podobne?!

Kiedy wczoraj zaprowadzono normalną komunikację pocztową, zapytałem Pucukajtyśa:

— Pewno pierwszy list, który poszedł z Warszawy do Kowna, to był twój list do cioci.

A Pucukajtyśa jak gdyby gież ukąsił:

— A odczep ty się ode mnie do stu diabłów razem z ciotką. O! przyczepił się do mnie z ciotką i spokoju mi nie daje! Twoja ciocka, czy moja ciocka? Nie twoja, a ja w ogóle żadnej ciotki pod Kownem nie miał i nie mam.

I dobrze mi tak! Po co było mi wtrącać się do obcych spraw rodzinnych!

ULTIMUS.

Trzeba Pamiętać

Już pierwsze dni ciągnięcia czwartej klasy czterdziestej pierwszej Loterii Klasowej przyniosły szereg wielkich wygranych, które zasilły gotówką mieszkańców rozmaitych dzielnic kraju.

Dziękli podziawili losów na pięć części, zamiast dawnych czterech, warstwa też znacznie liczba wygrających, dla których otworzyła się nowa, szczęśliwa karta życia.

Duży odsetek wśród wygrających stanowią panie. Tak np. kwotę stu tysięcy złotych, która padła na Nr. 68350, podzieliły się trzy mieszkanki Łowicza, Mrozów i Mogilna oraz dwóch graczy z Ratna i Wałganca. Podobnie i wygrana 75.000 złotych (na Nr. 94.408) przypadła

w udziale warszawiance, krakowiance i łowiczanke, dwie zaś „piątki” znalazły się w rękach przedstawicieli armii.

Męska połowa rodzaju ludzkiego osiągnęła większość wśród współwalczyli losu Nr. 3.025. Kwotą pięćdziesięciu tysięcy złotych, podzielił się robotniczy łódzcy.

Ponieważ szczęście tak sprzyja paniom, powinny one pamiętać, przed wyjazdem na letnisko, o zaopatrzeniu się w los do pierwszej klasy czterdziestej drugiej Loterii. Zrobić to mogą zaraz, gdyż losy są już u kolektorów. Zwłaszcza te osoby, które mają upatrzone numery, powinny się pospieszyć, by je kto nie uprzędził.

Flota sowiecka na Pacyfiku

Z Władywostoku donoszą, że ludowy komisarz floty wojennej Z.S. S.R. Smirnow wziął udział w zebraniu „aktywów” partyjnych i bezpartyjnych bolszewików floty sowieckiej na Pacyfiku. Smirnow na zebraniu tym wygłosił wielkie przemówienie o konieczności wzmocnienia obronności granic kraju Dalekiego Wschodu.

Od Administracji

Przypomnamy wszystkim pp. Prenumeratorom o odnowieniu prenumeraty na miesiąc maj i kwartał II. Wpłacać prosimy na konto P. K. O.

Przegląd prasy

STEFAN KOPCINSKI.

Tow. Eug. Ajnenkiel wydał (w Łodzi) broszurę p. t. „Dr. Stefan Kopciński, realizator powszechnego nauczania w Łodzi”. Jest to ładnie wydrukowany życiorys na-

szego nieodżałowanego senatora, sekretarza generalnego TUR-a, wybitnego działacza oświatowego. Szczegółowo autor przedstawia pracę Zmarłego na terenie Łodzi, jako ławnika oświatowego. Oto cyfry: w r. 1919 — 30 tys. dzieci w szkołach, w r. 1923 — 61 tys. dzieci w szkołach Łodzi. Tak samorząd socjalistyczny m. Łodzi pierwszy w Polsce zrealizował powszechnie nauczanie!

Wypowiedzenia Zmarłego na temat oświaty, ustępy z przemówień senackich itd. ilustrują wywody autora.

Cieszymy się, że wielkie zasługi tow. Kopcińskiego znalazły ocenę w specjalnej broszurze. Zbliża się właśnie 4-ta rocznica zgonu. Tow. Kopciński zmarł 10-go czerwca 1934 r.

A WIĘC — NA WSCHÓD!

Czytelnicy wiedzą, że endecka prasa aż do ostatnich tygodni odzierała naszą tezę, że „Trzecia” Rzesza jest bardzo poważnym niebezpieczeństwem dla wschodu Europy. „Brak siły biologicznej” — pisywał stale p. S. K., hamuje obecnie niemiecki pochód na wschód.

Ostatnio, po aneksji Austrii, jakgdyby coś drgnęło w endeckiej publicystyce (pisał mi o tym) Pp. Berezowski i S. K. zaczęli pisać o pochodzie Hitlera na wschód. A we wczorajszym „Warszawskim Dzienniku Narodowym” p. S. K., rozważając „losy Czechosłowacji”, pisze, że Niemcom chodzi nie tylko o kraje sudeckie w Czechosłowacji: mają plany dalej sięgające —

Proszę przeczytać dzieje Niemiec i Czech. Walczyli Niemcy o ziemie czeskie, mieli Czechów przez kilka wieków pod swym panowaniem. Dziś, gdy Niemcy Zjednoczone nawiązują coraz wyraźniej i coraz otwarciej do tradycji Świętego Cesarstwa Rzymskiego, muszą uważać objęcie Czechosłowacji swymi wpływami za konieczną podstawę do wypełnienia dalszych punktów swego programu narodowego — dokończenia zjednoczenia i ekspansji na wschód.

„I ekspansji na wschód”... Polityka Niemiec w Czechosłowacji — powiada p. S. K. — jest „narzędziem” tej dalekosiężnej polityki.

Dlaczego? Jednak p. S. K. i cała endeckia nie wyciągają konsekwencji z tego stanowiska?

„OS” ISTNIEJE DALEJ.

Pisaliśmy wczoraj, że niektórzy publicyści po wzięciu Hitlera we Włoszech, starają się zapewnić

(np. „Kurier Poranny”), że polityka „bloków” wygasa... To naturalnie nieprawda. Blok faszystowski trwa. A stwierdza to sam p. K. Smogorzewski w „Gazecie Polskiej”. Opisuje korzyści „osi” dla obu kontrahentów i pisze tak:

A zatem, stosunki niemiecko-włoskie osiągnęły taką temperaturę serdeczności, że trudno sobie wyobrazić, aby można było ją podnieść jeszcze wyżej. Z drugiej zaś strony, nie widać na politycznym horyzoncie żadnego kompleksu, którego rozwój musiałby te stosunki nieuchronnie osłabić i popsuć. Jest właściwie okolicznością dla obu mocarstw pomyślną, że ta jedyna sprawa, która je do niedawna dzieliła — już nie istnieje.

I p. Smogorzewski pisze: „Przyjaźń niemiecko-włoska trwa, oś Berlin — Rzym kręci się dalej”. Niewątpliwie tak. „Pogrzybie” osi mają charakter politycznej tendencji.

POLITYKA

STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

„Poslednija Nowosti” (dziennik Miłukowa) zwraca uwagę w artykule wstępnym na to, że opinia Stanów Zjednoczonych „dojrzała” coraz bardziej do współdziałania (nawet zbrojnego, jeśli zajdzie potrzeba) z państwami demokratycznymi Europy. Oświadczenie Woodringa, zajmującego stanowisko ministra wojny, zwróciło na siebie powszechną uwagę. Woodring ostrzega państwa faszystowskie, że jeśli dalej będą prowokowały demokrację, podnieście się „fala oburzenia i wszystko rozwal...” Naturalnie, to oświadczenie zostało złożone w porozumieniu z prezydentem Rooseveltem. Wyrazem tych nowych nastrojów amerykańskich jest podniesiona niedawno kwestia swobodnego wywozu broni dla rządowców w Hiszpanii.

Te nowe nastroje mają dużą wagę polityczną.

K. CZ.

POMADKI DO UST SZACHA

Handel austriacki po Anschlussie

Podsekretarz stanu w Ministerium Gospodarki Rzeszy Brinkmann wygłosił w wiedeńskiej Izbie Handlowej odczyt o przemianach w austriackim handlu zagranicznym po „Anschlussie”. Prelegent zaznaczył, że zmiany, jakie pociągnęło za sobą przyłączenie Austrii do Rzeszy nie będą miały bynajmniej ujemnego wpływu na wywóz austriacki. Dążeniem zarówno Rządu Rzeszy, jak i niemieckich czynników gospodarczych będzie, aby po zupełnym uporządkowaniu stosunków wywóz ten wydawnie podnieść. Wszystkie listnie jako jeszcze z konieczności bariery celne i utrudnienia, będą znoszone w temple możliwie szybkim, aby do prowadzić do zupełnej swobody obrotów handlowych w ramach „Wielkiej Rzeszy”. Oczywiście, koniecznym jest wprowadzenie przepisów przejściowych, aby nie wywoływały zbyt gwałtownych zmian, mogących zaszkodzić gospodarce obu części Rzeszy. Jeżeli nie zniechęcono jeszcze austriackiej granicy dewizowej dla ruchu towarowego, to jest to spowodowane przede wszystkim troską o interesy gospodarki austriackiej, której groziłaby zwyżka cen. Włączenie wywozu austriackiego do ogólnego niemieckiego systemu będzie dokonane po poprzednim gruntow-

nym zbadaniu możliwości połączonego eksportu. Prelegent wyraził przyświadczenie, że nim to nastąpi — sytuacja gospodarcza w Austrii ulegnie takiej poprawie, że będzie już możliwe zupełnie równe traktowanie obu organizmów gospodarczych.

Zupełnie osobnym zadaniem jest sprawa dostosowania traktatów handlowych z innymi państwami do nowo utworzonej sytuacji. W wypadkach, w których będzie to możliwe, Rząd Rzeszy starać się będzie zastąpić układy rozrachunkowe zapłatą w gotówce. Wyrazem dążenia do rozbudowy Austrii, jako kraju eksportującego, jest projekt stworzenia z Wiednia „Hamburga wschodniego”.

Oczywiście jest to muzyka przyszłości. Narazie sytuacja w Austrii jest coraz ciemniejsza.

Pokwitowanie

NA GŁODNE DZIECI HISZPANII.

Bezimiennie Żł. 3.

DLA TOW. UNIwersyteTU ROBOTNICZEGO.

Jan Kosiński Żł. 2.

Jak to Niemcy dyktowały światu pokój przed 20 laty

W lutym r. b. minęło 20 lat od słynnego „pokoju brzeskiego”, który wywołał oburzenie i protest całego narodu polskiego przeciwko nędznej komedii państw centralnych, mającej się skończyć — jak mówiono wówczas — czwartym rozbiorem Polski.

Prasa polska przeszła milcząco nad tą rocznicą, bądź nie chcąc, bądź nie mogąc psuć sielanki panującej pomiędzy ul. Wierzbową a Wilhelmstrasse w Berlinie.

Ale oto w bieżącym miesiącu przypada 20-letnica drugiego w tym samym rodzaju „układu pokojowego”, zawartego pomiędzy Niemcami i wlokącą się w ich ogonie Austrią z jednej strony, a podbitą i okupowaną Rumunią z drugiej strony. Nazywało to się układem pokojowym, ale w istocie rzeczy był to dyktat zwycięzców, narzucony przez państwa centralne podbitej Rumunii, przez rządy oszołomione załamaniem się Rosji, tego walca, który miał je ostatecznie zgnieść, oraz zajęciem całego półwyspu Bałkańskiego aż po samą granicę Grecji.

Niemiecka i austriacka polityka zagraniczna nie myślała o tym, że wojna nie jest na Zachodzie za kończoną, że owszem, zaczynają napływać z Ameryki świeże rezerwy ludzkie, świetnie uzbrojone i wyekwipowane i że do nich może należeć ostatnie słowo, lecz, oszołomiona krótkotrwałym powodzeniem, postępowała w myśl hasła „Biada zwycięzcom!”

Pokój narzucono w Bukareszcie uczynił z Rumunią wasala i teren eksploatacyjny państw centralnych. Rumunia zobowiązała się do

oddawania Niemcom i Austrii w ciągu 99 lat całej swojej rudy i ropy, a całego zbioru zboża — na czas zupełnie nieograniczony. Ponadto musiała Rumunia oddać po granicę miasta północne Węgrom, a całą Dobrudżę, stanowiącą wówczas połowę całego rumuńskiego terytorium, państwom centralnym.

Sprawa Dobrudży wywołała nawałnię nieszczęść wśród samych „zwycięzców”, gdyż do Dobrudży rościła sobie pretensje Bułgaria, jako państwo sąsiadujące z tym terytorium, ale Niemcy i Austro-Węgry pozostały głuche na żądanie Bułgarii i na sześć miesięcy przed swą klęską zamierzały stworzyć sobie poprzez Dobrudżę wyjście na Czarne Morze... po wieczne czasy.

Okoliczność, że w tych częściach Rumunii, które miały odejść do Węgier, wcale Węgrów nie było, oraz że w Dobrudży nie było wcale Niemców, to były kwestie narodowościowe, które w decyzjach niemieckich żadnej nie odgrywały roli.

W pierwszych latach powojennych powszechnie wskazywano na to, że traktaty w Wersalu i St. Germain były tylko naśladowaniem traktatu brzeskiego i bukarzeszteńskiego i że kopie te nie doścignęły pierwowzorów.

Gdy się dzisiaj słyszy słowa oburzenia, pochodzące z autorytarnych źródeł obozu hitlerowskiego na „narzucony” traktat Wersalski i na „podyktowany” traktat w St. Germain, warto przypomnieć bez względu na przynależność Niemiec w Brześciu i Bukareszcie.

A gdy dzisiaj uzbrojone od stóp do głów Niemcy dyktują światu swoje warunki, nie od rzeczy będzie przypomnieć, że przed 20 laty Niemcy oraz ze swoimi sojusznikami tak samo dyktowały światu swoje warunki, a w 6 miesięcy potem Niemcy prosili o pokój i o zawieszenie działań wojennych.

V.

ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY I. ZAWODNIKA

WARSZAWA, LESZNO 25. Tel. 11.96-14. Rok założenia 1910
Wykonywa: Aparaty lecznicze (system Hessinga), ręce i nogi sztuczne, gorsety prostujące, bandaże rupturowe, pasy brzuszne i t. p. Specjalny oddział obuwia ortopedycznego. Wszystko wykonywa się według ostatnich wymagań ortopedii chirurgicznej. 377

Z tronu i dworu do handlu

Widoki Habsburgów na odzyskanie tronu zdają się na dłuższy czas być pogrzebane. Choćby czasy są dziś tego rodzaju, że przemiany o epokowym znaczeniu zachodzą z dnia na dzień.

Ex-cesarzowa Zyta, wdowa po ostatnim cesarzu austriackim Karolu, myśli poważnie o przyszłości swych synów, zwłaszcza po tym, kiedy czynnik decydujący na Węgrzech dały jej delikatnie do zrozumienia, że o restytucji Habsburgów na Węgrzech nie może być mowy.

A więc jeden z synów, Robert, interesujący się samochodami, oraz drugi, Feliks, który ujął interesowanie do domów towarowych, prawdopodobnie udadzą się do Anglii, gdzie wstąpią jako praktykanci do firm w tych gałęziach handlu, które sobie obrał.

Co się tyczy b. następcy tronu, arcyksięcia Ottona, to ma on otrzymał stanowisko w centrali międzynarodowego koncernu „znajdującej się w Brukseli”.

Zdrada, popełniona na Hiszpanii

Pod tym tytułem pisze „Neuer Vorwärts”, organ socjalistów niemieckich na emigracji:

Nie da się zaprzeczyć, że wpływ niemiecki w Hiszpanii gen. Franco jest wprawdzie mniej hałaśliwy niż włoski, ale tym skuteczniej się rozwija. Ciężkie baterie niemieckie na granicy Pirenejów i nad cieśniną Gibraltarską przemaszają niemy dotąd, ale nie mniej wymownym językiem. Eksport rudy z kraju Basków jest całkowicie w rękach niemieckich. Eksploatacja bogactw ziemnych, jakoteż przemyśleń tkackich, są organizowane przez niemieckich inżynierów i niemieckie towarzystwa, „Luithansa” założyła linię powietrzną Maroko — Hiszpania. Franco w praktyce już odstąpił najcenniejsze koncesje i prawa własności na kopalnie i przedsiębiorstwa — towaryzystwom niemieckim. Co waż-

niejsze: tylko dzięki pomocy Gestapo może on rządzić w zajętym przez siebie kraju. Jego policja państwowa jest niemiecka; tylko ona poskrania oburzenie we własnych szeregach rokossan przeciw interwencji obcej. Zabiegać o Franco, znaczy tedy zabiegać o Hitlera i jego Gestapo. I ta perspektywa przychylności Franca jest niczym innym jak tumanieniem społeczeństwa angielskiego co do rzeczywistej sytuacji, jest uzupełnieniem haniebnej komedii tak zwanej nieinterwencyjnej polityki. I co za kpiny z logiki prostego człowieka! Niemieckie Gestapo ma dopomóc gen. Franco do zwycięstwa po to, by po zwycięstwie Franco wypędził i Gestapo i techników niemieckich i towarzystwa niemieckie i artylerię niemiecką? Komu się opowiada takie rzeczy?

Od czasu rokossu hiszpańskiego wprowadzono znowu urzędowo do polityki międzynarodowej metodę najordynarniejszych kłamstw. Ale dla rządów demokratycznych i dla demokracji samej nie ma nic bardziej niebezpiecznego jak to, że między logiką, a prawdą rozwiera się nieprzebytą przepaść. Zdrada Hiszpanii jest zdradą demokracji.

Pochód „cywilizacji”

W świecie dzisiejszym, dożywając reszek dni pod znakiem dyktatury i totalizmu przeszła bez większego wrażenia wiadomość, że w gmachu koszar na Rossauerlande w Wiedniu odsonieta została uroczysto „pierwsza w Austrii tablica pamiątkowa” KU CZCI MORDERCÓW kanclerza Dollfusa — Planetty i Holzwebera. Jaki był do tej „uroczystości” stosunek sztylerzowanego kleru austriackiego, o tym na razie kroniki milczą.

Pracuje jednocześnie przyszły wieści o nie mniej uroczystym SPALENIU w Salzburgu — tyśiąca z górą KSIĄZEK autorów „żydowskich” i „klerikalnych”, to znaczy nie cieszących się wznianiem w sferach panów i władców okupowanej Austrii.

sobie, że WIEZIENIA austriackie są PRZEPEŁNIONE, że „SAMOBÓJSTWA” mnożą się zastraszająco, a wielka część ludności austriackiej POZBAWIONA JEST — z tytułu swego pochodzenia i wyznania — możliwości zarobku, majątków i PRAW OBYWATELSKICH, otrzymamy w sumie imponujący, zaiste, obraz triumfalnego pochodu „cywilizacji”... oszłobłego rodzaju. A najbardziej przykry i oburzający jest fakt, że obraz tego „cywilizacyjnego” pochodu bywa nieraz poza obrębem Rzeczy przedmiotem podziwu i... zazdrości dla ludzi i ugrupowań, chęlnych się nie strudzenie swą religijnością, swym chrześcijaństwem, swym przywiązaniem do najwzrostszych dóbr kultury i ducha ludzkiego.

Jeżeli poza tym przypomnimy

Meksykańskie koleje pod zarządem organizacji zawodowej

Jak donosi biuletyn Międzynarodówki Transportowców (ITF), zgłosił prezydent Meksyku projekt ustawy, na którego podstawie zarząd oraz kierownictwo kolei

meksykańskich ma przejść w ręce organizacji pracowników kolejowych. Projekt tej ustawy wniesiony już został do parlamentu.

Jeżeli poza tym przypomnimy

Nowe książki

EWA CURIE. Maria Curie. Z 85 ilustracjami. Przekład H. Szyllero-wej. Warszawa, J. Przeworski, 1938; str. 452.

Książka o życiu i pracy naukowej Marii Skłodowskiej - Curie, napisana przez córkę jej — Ewę, jest jedną z najpiękniejszych biografii, jakie zdarzyło mi się kiedykolwiek czytać. Postać wielkiej uczzonej, która „odtrąciła bogactwa, a wobec zaszczytów pozostała obojętna”, oddawszy się całkowicie pracy dla dobra nauki i na pożytek ludzkości, — to, oczywiście, dla biografów wzór szlachetny i doskonały, wymowny sam przez się, nakazujący podziw i szacunek bez zastrzeżeń. Ale i od ram, przydatnych konterfektowi wielkości, niejedno uchyliło w sensie awydatnienia i zachłowieczności właściwych jej cnót i zalet. P. Ewa Curie, jako autorka życiorysu, stanęła najzupełniej na wysokości zadania i słusznie nagrodzona została za tę

książkę jednym z francuskich odznaczeń literackich. Prostota i umiar, rzeczowość i powaga cechują ten niepospolity życiorys, pulsujący krwią serdecznego sentymentu i czci najgłębiej uzasadnionej. Albert Einstein wyraził się kiedyś, że „p. Curie jest — z wszystkich ludzi w świecie — jedynym niezepsutym przez sławę człowiekiem”. Istotnie — wewnętrzne piękno i duchowa wzniosłość Marii Skłodowskiej szły przez całe jej życie w parze z ofiarnością i bezinteresownością w służbie nauki, z niesłabnącym aż do chwili ostatnich wyników genialnego umysłu, który nawet najboleśniejsze tragedie osobiste potrafił przesyłać ciężłym i poddać dyscyplinie zakreślonych sobie celów naukowego poznania. Wielkość Skłodowskiej - Curie, w której sercu płonęło zawsze jasno gorące poczucie polskości i patriotyzmu, jest wielkością prawdziwą, nie legendarną, nie fa-

szowaną. Mierzy się ona jedynie miarą zasług własnych, obywa się bez proporców, piropuszków i fanfar reklam, bez usłusznych heroldów, trabantów i panegirystów. Nawet śmierć Marii Skłodowskiej-Curie jest jeszcze jedną pieczęcią na niezniszczalnym pergaminie do robku jej żywota: „złosiwa anemia o przebiegu piorunującym”, która położyła kres ziemskiemu istnieniu wielkiej uczzonej, była wynikiem szkodliwych wpływów, ciał promieniotwórczych — przedmiotu długoletnich badań Marii Curie i jej męża. Pełen świetnych idei mózg Piotra Curie rozprysnął się na bruku paryskiej uliczki pod kopytami ciężkich, niewstrzymanych w porę perszeronów. Niezłamana tym straszliwym ciosem jego małżonka, kontynuowała rozpoczęte wspólnie dzieło, osiągając przełomowe dla nauki rezultaty, trudząc się z samozaparciem i niezmordowaniem aż do dnia, gdy zniszczone pracą laboratoryjną ręce nie mogły już utrzymać precyzyjnych przyrządów badawczych, aż do

chwili, gdy niemoc śmiertelna zamknęła już zmęczone oczy do snu ostatecznego. W smutnym i ciężkim okresie dziejowym szalejącego niemal powszechnie totalnego zakłamania, kiedy to zarejestrowani i dobrze opłacani prorocy stawiali „entuzjastyczne” fałszywe bóstwa, — każą im bić poklony i wznosić oltarze, książka o Marii Curie wlać może w serca zwątpiałe otuchę i wzmocnić nadzieję, że nie z pożogi, zniszczenia i mordów masowych, lecz z cichego a nieustępliwego wysiłku ludzkiego umysłu, z ofiary serc szlachetnych i czujących powstać będą najtrwalsze zrzęby nowego, doskonalszego porządku... Młodzieży, młodzieży przede wszystkim — polecam tę piękną i krzepiącą książkę.

JOSEF LOEBEL. Proszę się nie lekkać. Czterdzięci rozdziałów medycyny optymistycznej. Przekład Stef. Baczyński. Warszawa, J. Przeworski, 1938; str. 244. Löbel jest doskonałym popula-

ZABÓJSTWO NA TLE SPORU O MAJĄTEK

W kolonii Niecki, pow. wleńskie, na tle sporu majątkowego 35-letni Kazimierz Gulas napadł z widelnią w ręku na swego szwagra, Stanisława Kruszyńskiego. W odpowiedzi Kruszyński oddał do Gulasza trzy strzały rewolwerowe, kładąc go trupem na miejscu. Zabójcę aresztowano.

UNIEWINNIE NNAUCZY. CIELA

Na ławie oskarżonych sądu apelacyjnego we Lwowie znalazł się nauczyciel gimnazjum mechanicznego w Tarnopolu, Włodzimierz M., pod zarzutem umyślnego spowodowania ślepoty ucznia. Nauczyciel dał uczniowi do przepilnowania kawałek metalu, który eksplozował. Uczeń został zraniony w oko i mimo natychmiastowego zabiegu lekarskiego stracił wzrok. Nauczyciel, na wiadomość o wypadku, zawołał: „Co ja zrobiłem, co ja mu dałem!” Opierając się na tym okrzyku sędzia w I-iej instancji skazał nauczyciela na pół roku więzienia z zawieszeniem. Obecnie sąd apelacyjny uwolnił oskarżonego z powodu braku dowodów winy.

TRAGICZNA ŚMIERĆ CIESLI

We wsi Józefów pod Piotrkowem na pracującego przy budowie nowej stodoły 68-letniego cieśli, Michała Morawca, zwała się jedna ze ścian, przygniatając go swym ciężarem. Morawiec poniósł śmierć na miejscu.

ŚMIERTELNY STRZAŁ NA AMATORSKIEJ SCENIE

We wsi Goszyn w pow. tczewskim, w śpiączce majątku ziemskiego Kołodziejskiego zespół amatorski odegrał przedstawienie p. t. „Walka o kresy” przy udziale około 200 widzów.

Pod koniec II-go aktu, gdy miało nastąpić przewidziane w scenariuszu rozbrojenie „denuncjanta” Wojciecha Antoszka (23-letniego robotnika Mieczysława Bierackiego z Gorzyna) przez 25-letniego Kazimierza Leję, grającego rolę prokuratora czerezwycząjki GPU, z trzymanego przez „prokuratora” Leję brońwina padł strzał, którego pocisk ugodził w pierś robotnika Bierackiego, przebijając worek osierdzeniowy.

Siężko rannemu udzielił pierwszej pomocy lekarz z Tczewa, przewożąc go do szpitala, gdzie walczy ze śmiercią. Śledztwo w toku.

PIES URATOWAŁ ŻYCIE TROJGA OSÓB

W Starzewie pod Bydgoszczą w mieszkaniu rolnika Jana Nowa-

kowskiego pies uratował życie trojga osób.

W izbie na poddaszu spali dwaj synowie Nowakowskiego i parobek. Wieczorem napalili mocno w piecu i w czasie snu zaczadzili się. Zaden z nich nie miał tyle sił, aby dostać się do drzwi i wezwać pomocy.

W pewnej chwili pies zaczął prerażliwie wyć i zbudził gospodarza. Przypuszczając, że w gospodarstwie są złodzieje, Nowakowski poszedł zbudzić parobka. Wszedłszy do izby, natknął się zaraz przy drzwiach na omdlałego parobka, a dalej przy łóżku ujrzał leżących obu swych synów. Pokój przepiękny był czadem.

Dzięki natychmiastowemu wezwaniu lekarza wszystkich trzech zdołano uratować.

WYROK SĄDU APELACYJNEGO NA STAROSOLSKIEGO

Sąd apelacyjny w Katowicach rozpatrywał we wtorek sprawę Czesława Mariana Konstantego Starosolskiego, który przy pomocy sfałszowanych dokumentów objął stanowisko inżyniera konstruktora w hucie Zgoda na Śląsku pod nazwiskiem inż. Zbigniewa Wielskiego, a poza tym dopuścił się szeregu oszustw na szkodę różnych firm i osób prywatnych. Sąd Okręgowy w Chorzowie zasądził go na karę łączną 6 lat więzienia i dożywotnie osadzenie w zakładzie dla niepoprawnych przestępców. Sąd Apelacyjny podzielił ocenę winy i kary w poszczególnych wypadkach sądu I-iej instancji, jednak ze względu na formalnych uznał, iż kara łączna została wymierzona zbyt wysoko i dlatego obniżył ją do 3 lat więzienia. Decyzję jednak co do umieszczenia Starosolskiego po odbyciu kary w zakładzie dla niepoprawnych przestępców Sąd Apelacyjny zatwierdził.

SAMOBÓJSTWO PRZEMYTLNKA DEWIZ

Przytrzymany przez funkcjonariuszy Śląskiego Inspektoratu Okręgowego Ochrony Skarbowej obywatel niemiecki Maksymilian Roth z Berlina, osadzony na mocy decyzji władz sądowych w więzieniu wraz z właścicielką kilku realności w Chorzowie, Malgorzatą Belnerową za przemyt dewiz na wielką skalę do Niemiec, zdołał onegdaj wieczorem zmylić czujność straży więziennej i pozabawił się życia przez powieszenie.

Roth obawiał się nie tylko odpowiedzialności w Polsce, ale także i w Niemczech, bowiem przemycił on z Polski marki niemieckie.

DINOL płyn przy poceniu pach od POTU proszek przy poceniu nóg

Od Administracji, Pragnąc utrzymać stały kontakt ze swymi czytelnikami, wyjeżdżającymi na letnie wywczas, Administracja wydawnictwa nie będzie liczyć dodatkowej opłaty za zmianę adresu zarówno przy wyjeździe, jak i po powrocie z wywczasów.

lietony Löbla są dla każdego laika („mie ich — legion) rodzajem zwięzłej i zajmującej encyklopedii, z której łatwo i przyjemnie zaczerpnąć można mnóstwo ciekawych i pouczających wiadomości, pozbywając się przy tym rozmaitych obaw, opartych przeważnie na nieznaności praw bio — i fizjologii, w ich nowoczesnym, dzisiejszym aspekcie.

W serii powieściowej wydał ostatnio J. Przeworski dwie zajmujące, zrecznie skomponowane powieści: E. E. Schwabacha — „Dzieje pewnej nocy” (przekład A. Liefelda) oraz Sigrid Boo — „Kto się śmieje ostatni” (przekład A. Waldenbergowej).

W serii książek dla dzieci ukazały się nakładem tejże firmy: „Miki Strzałak” według tekstu Walta Disneya napisała Irena Tuwim (rysunki studio Walta Disneya) — oraz „Chinśd dwór” — Jadwiga Korczakowskiej, z ilustracjami Eugenii Różańskiej. Bolesław Dudziński

Fantastyczne miasto

Wystawa Imperium Brytyjskiego na sztucznym jeziorze

W Glasgowie — jak już pisaliśmy — król Jerzy VI dokonał uroczystego otwarcia wystawy Imperium Brytyjskiego. Wystawa ta wybudowana przez Wielką Brytanię, dominia i kolonie brytyjskie kosztem 10 milionów funtów szterlingów otwarta będzie do 30 października.

Centralnym punktem wystawy jest 100-metrowa wieża oraz wielkie sztuczne jezioro, ozdobione pięknymi iluminowanymi fontannami. Z jednej strony tego jeziora znajduje się największy na wystawie, bo obejmujący 5 akrów powierzchni, Pałac Inżynierii, poświęcony ciężkiemu przemysłowi. W pałacu tym znalazły pomieszczenie ekspozycji stoczni budujących okręty, przedsiębiorstw transportowych, gazowych, elektrycznych, concernów kopalnianych, budowlanych etc. Poza Pałacem Inżynierii przemysł imperialny zajmuje jeszcze dwa wielkie pawilony, ukazujące wszystko, co w W. Brytanii jest wyrabiane.

Do największych pawilonów na rodowych należy pawilon rządu Zjednoczonego Królestwa, położony na środku sztucznego jeziora. Przez olbrzymi, przeszło 25 metrów wysokości hal, w którym zwiedzających wita gigantyczny metalowy robot, wchodzi się do pierwszej galerii, poświęconej tężynie fizycznej. Druga galeria zawiera ekspozycję węgla i jego historii od prehistorycznych czasów, trzecia wreszcie dotyczy stali.

Naprzeciwko pałacu inżynierskiego ciągnie się dalej aleja Dominium brytyjskich, której centrum stanowi pawilon Kanady. We wnętrzu olbrzymia drewniana mapa obrazuje produkcję kraju, jego życie i pracę. Pawilon ten odznacza się brakiem okien i oświetlony jest głównie od spodu, co wywołuje wspaniałe kontrasty świetlne.

Z innych pawilonów dominialnych wymienić należy pawilon Afryki Południowej, zbudowany w kształcie domu kolonisty holenderskiego z Afryki, w którego wnętrzu obok wspaniałej kolekcji dla mentów ze sławnym Koh-i-Noorem na czele wystawione są ręczne roboty, wykonane przez dzikich murzynów z plemienia Batu. W pawilonie Australii uwagę zwraca olbrzymi model mostu w Sydney oraz wspaniałe kolekcje opali, z których kilka jest wielkości jabłka. Wokół tego pawilonu rosną 25-metrowej wysokości drzewa paprociowe.

Nie mniejsze wrażenie pozostawia aleja kolonialna, na której końcu rozciąga się dżungla tropikalna, pola ryżowe i kukurydzone oraz skrawek pustyni, po którym ciągną karawany w kierunku znajdującego się na pierwszym planie morza. Z pawilonów kolonialnych na wyróżnienie zasługują pawilon Południowej Rodezji, w którym znajduje się 35-metrowej wysokości model wodospadu Wiktorii, przez który w ciągu

minuty przepływa przeszło 100 tysięcy litrów wody. Model ten, będący wierną kopią oryginału posiada nawet wiry wodne i imituje potężny huk spadającej wody. W pawilonie tym znajdują się również modele drzew tropikalnych, rosnących nad brzegami rzeki Zambezi. Pawilon Afryki Zachodniej obrazuje historię i kulturę zachodnio-afrykańskich krajów. Pięknym jest również pawilon Brazylii, zbudowany w kształcie świątyni, ozdobiony rzezbami i bajecznie kolorowy. Pawilon Nowej Zelandii, u którego wejścia stoją dwie wysokie kolumny drewniane, zdobione rzezbami morskimi, otoczony jest palmami.

Obok tych niezmiernie ciekawych pawilonów kolonialnych oglądamy jeszcze na wystawie pawilon Szkocji i Północnej Irlandii. Gospodarze Szkocji wystąpili z dwoma pawilonami przemysłowymi oraz historycznym, u którego wejścia stoi gigantyczna figura św. Andrzeja, patrona Szkocji. Wnętrze tego pawilonu przedstawia historię Szkocji od najdawniejszych do dzisiejszych czasów. Szkoci również wystawili model typowej wioski szkockiej, rozsiadłej wokół ruin starego zamku ukrytej w gęstwinie drzew, z jej życiem i pracą codzienną, sklepikami, małą katedrą i t. d.

Nie brak również na wystawie pawilonu sztuki, który obejmuje kolekcję obrazów, tak nowoczesnych jak i dawnych artystów. Między innymi wystawiono wspaniałe iluminowane fontanny nierzaz o zasięgu 35 metrów. Zieleń trawników, przybrana została 200.000 wszelkiego rodzaju kwiatów, nadających całości obraz barwnej mozaiki. Obecnie np. kwitnie 70.000 tulipanów.

Wielką atrakcją wystawy jest olbrzymi park rozrywkiowy z kolejkami powietrznymi, karuzelami i wszystkim, co technika ostatnio w tym kierunku wymyśliła. A obok tego akwarium, wioska Zulusów, świątynia indyjska itp.

Na wystawie znajduje się park samochodowy, obliczony na 10 tysięcy samochodów. Wystawę może jednego dnia zwiedzić pół miliona ludzi.

Najwspanialszy widok na terenie wystawowy jest oczywiście nocą, kiedy to tysiące świateł, iluminowane fontanny i wspaniała gra kolorów na tropikalnych roślinach — wystawę tę upodabnia do jakiegoś fantastycznego miasta z bajki.

Co kraj to obyczaj Francuzi, jakich nie znamy

Obserwowanie życia codziennego Francuzów nasuwa szereg niezwykle ciekawych dla Polaków refleksyj. Sławiona na całym świecie gościnność francuska zawiera kilka paradoksów niezrozumiałych dla nas; niemniej od gościnności sławiona rycerskość i grzeczność zawiera dziwne kontrasty, a demokratyzm Francuzów mógłby doprowadzić do szalu naszych tradycjonalistów. Przyotrzmy się więc bliżej oycyzmowi Francuzów i zarejestrujmy liczne niewątpliwie dziwactwa.

Przeciętny Francuz, chcąc okazać cudzoziemcowi swoją życzliwość, zaprosi go chętnie do swego biura i wyświadczy mu szereg usług i grzeczności. Chętnie zaprosi go również na obiad do restauracji, ale musi już być z nim na bardzo przyjacielskiej stopie, aby zaprosić go na obiad do swego domu i przedstawić swojej żonie! Domowe ognisko przeciętnego mieszczaństwa francuskiego to sanktuarium, do którego wstęp ma tylko najbliższe otoczenie.

Godziny posiłków są niemal święte. Nikt w tym czasie nie przyjmuje wizyt — nawet najpilniejszych — a tylko nieliczni i bardziej wyemancypowani panowie odbierają w tych godzinach telefony.

Jednym z naczelnych przykazań grzeczności Francuzów jest zasada, że żaden list nie może pozostać bez odpowiedzi. Prawdziwy Francuz potwierdzi również zawsze odbiór każdej przesyłki. Cudzoziemcy wiedzą doskonale, jak trudno jest po francusku... zakończyć list. Formułki grzecznościowe są niekiedy dłuższe, niż cała treść. A teraz paradoks: naród, który nie dał kobietom prawa wybierania do parlamentu, w życiu codziennym traktuje kobiety na równi z mężczyznami.

Mężczyźni z zasady nie ustępują kobietom w metro, czy w autobusie. Z tej reguły wyłączone są jedynie starszki, które zresztą w tym wypadku traktowane są na równi z mężczyznami w sędziwym wieku. W kawiarni mężczyźni, siedzący przy stolikach, nigdy nie wstają, kiedy podchodzi do nich kobieta, o ile nie jest to konieczne dla „przetasowania” wobec przybycia dodatkowej osoby. Jeśli ktoś podchodzi do stolika, przy którym siedzi całe towarzystwo, a pragnie zamienić tylko kilka słów z jedną osobą, prowadzi rozmowę nie przepraszając współtowarzyszy. Bez względu na to, czy do stolika podchodzi

mężczyzna, czy kobieta, ani osoba zagadnięta, ani też reszta towarzyszywa nie wstaje. Natomiast do bon-ton'u należy witanie się z kelnerami i maitre d'hotel'em w lokalu, w którym jest się stałym gościem. Francuzka nie pudruje się ani też nie poprawia „maquillage'u" publicznie. Widzi się w tym shocking. Również nie przyjdzie do głowy Francuzowi czesać się w miejscu publicznym.

Bardzo charakterystyczny jest fakt, że zarówno do czyjejsz mieszkanka, do biura, czy też do gabinetu lekarza lub dentysty wcho-

dzi się w palcie. Wszak jest we Francji sprzętem zupełnie nieznanym! Palto rzuca się na krzesło, fotel, poręcz czy też po prostu... na podłogę lub zabiera się je ze sobą do pokoju.

Nierzadko zdarza się, iż ktoś podaje rękę konduktorowi autobusu za to, że zatrzymał nieco dłużej wóz na przystanku. Witają się z grupą znajomych, Francuz z reguły podaje rękę najpierw wszystkim mężczyznom, a potem dopiero kobietom...

Co kraj, to obyczaj!..

Ze świata techniki

Zarówki o różnorodnym natężeniu światła

Po ostatnich ulepszeniach żarówki, zdawało się, że już niczego nowego w tej dziedzinie spodziewać się nie możemy. Tymczasem ostatnio w Ameryce zastosowano w oświetleniu domowym pomysły skupienia w jednej żarówce różnorodnego natężenia światła. Wystarczy przekreślenie kontaktu, by uzyskać zmniejszenie lub zwiększenie siły oświetlenia bez zmiany żarówki. Obecnie wprowadzono dalsze ulepszenie. W żarówkach dotychczasowego typu wiele energii świetlnej marnowało się

wskutek rozproszenia promieni. Obecnie dzięki specjalnie skonstruowanemu z kryształowego szkła pierścieniowi, który zakłada się na żarówkę, można skoncentrować całą energię świetlną na jednym miejscu, np. na biurku, czy na warsztacie i t. d. Jest to przetrasponowanie w dziedzinie elektrycznego oświetlenia znanej u szweców kuli z wodą, która, zawieszona przy lampie, pozwala na skupienie maksimum energii świetlnej w jednym punkcie.

Czarno-brunatne spotkanie

Rozmowa Hitlera z Mussolinim w Rzymie

ARK. AWERCZENKO

Przygoda Nr. 24345

z rosyjskiego przełożyła HALINA PILICHOWSKA

I.

W nocy z 23-go na 24-y ślepy, bezmyślny los zwrócił uwagę na skromnego właściciela dorożki Nr. 24345 i z właściwą sobie energią i skrupulatnością zajął się Nr. 24345.

Kazał mu więc los stanąć przy zbiegu dużej ulicy i cichego zaułka, oddalił skrzętnie wszystkich innych przechodniów, którzyby mogli wsiąść do Nr. 24345, a sam wielce zaferowany pukuścił do sędziego pokoju Kolesnikowa i zaczął mu nasuwać niewyraźne kuszące myśli, podzuciwszy uprzednio gazetę w której się znajdowało ogłoszenie o nowym wielkim kabarecie.

Sędzia pokoju Kolesnikow prze czytał ogłoszenie, rozkosznie się przeciągnął i powiedział:

— A dlaczegożby tam nie miał pójść? Wsiąść po K. t. g. za biorę ją i razem tam pojedziemy. Po dziesięciu minutach sędzia pokoju Kolesnikow wyszedł na ulicę i zawołał:

— Dorożkarz! Nr. 24345 szarpnął lejce, młasknął językiem — i niezadługo Kolesnikow jechał dorożką, opatrzoną właśnie Nr. 24345, a nie jakimś innym, mimo iż inne dorożki stały również w pobliżu domu sędziego.

Dorożkarz zawiódł sędziego na cicha ulicę, skąd zabrano piękna

szczęplą kobietę w olbrzymim kabarecie, a później pojechano do kabaretu.

Dorożkarz próbował nawiązać z pasażerami rozmowę o rewirowym, który błędnie zapisał jego adres, ale pasażerowie go nie słuchali i rozmawiali o własnych sprawach.

— Obejrzymy atrakcje i wypijemy butelkę burgunda. Dobrze?... Dobrze... kochanie, pamiętaj, że lubię burgunda?

— Oczywiście. Dorożkarz przerwał opowiadanie o rewirowym, pokłiwał głową i szepnął:

— Borchund... patrzajcie. Przybyli na miejsce i Nr. 24345, otrzymawszy zapłatę, odjechał truchcikiem na postój.

II. Tego wieczora nikt go już nie najmował, a nazajutrz z rana, gdy Nr. 24345 szorował dorożkę, znalazł w kątku portfel, w którym się znajdowało około ośmiu set rubli.

— Borchund, — mruknął z wyrzutem dorożkarz. Później zdjął czapkę, powoli i godnie się przeżegnał i odawszy się poważnie, powiedział:

— Trudno, trzeba zwrócić. To pan z zaułka zgubił. Ten, co borchunda pije.

Zdumiony do głębi uczciwością dorożkarza, zaprosił go do gabinetu.

Sędzia pokoju Kolesnikow, odebrawszy portfel, uściłnął Nr. 24345 rękę, poczęstował go paterosem i w ciągu pięciu minut uprzejmie gawędził z nim o przykrościach dorożkarskiego żywota.

Na pożegnanie raz jeszcze mu podziękował, uściłnął jego rękę i wdzierżmością swą wyrzucił piętna storublowym datkiem.

III. Nr. 24345 po wyjściu od Kolesnikowa rozwarł zaciśniętą pięć, spojrzął na pieniądze, pogładził ręką brodę i rzekł:

— Złe pieniądze, nie ma co — trzeba je przepić.

Tego samego jeszcze wieczora dorożkarz Nr. 24345 unył się, ogarnął i poszedł do szynku „Przystań wędrowców” — był to zakład, słynący jako najlepszy dorożkarski zajazd.

— Daj mi, bracie, wódki mocnej, zagrychaj słonej i nie żałuj herbaty. Jako że jestem dziś bogatym człowiekiem.

Dorożkarz był człowiekiem uczciwym, ale nurlowała w nim właściwa wielu prostym ludziom żylka próżności. Wyjął srebrny zegrek i zawiesił go na pierśsiach, wyjął pieniądze i położył na stole, po łokciem, po to rze kono, aby je w razie wypadku mieć pod ręką, poprosił, aby mu podano wódkę w takim samym metalowym kubelku, jaki ma jego sąsiad, pijący wino...

Następnie zaczął pić i jeść. Zegarek przez cały czas chybotął się na pierśsiach, wpadając raz

po raz do talerza z kuletkami, pieniądze sprawiły, iż dorożkarz był przez cały czas niespokojny, ponieważ obawiał się, że mu je ściagnie ze stołu sąsiad, pijący wino. I półlitrowa butelka wódki w srebrnym wiaderku tonęła wciąży w masie lodu tak, że dorożkarz musiał zakasywać rękawy, aby ją wylawiać z wiaderka. Ale mimo to Nr. 24345 czuł się w słodnym niebie. Po trzeciej „ciotce” wziął się do piwa. A czując, iż mu już wódka uderza do głowy — zażądał herbaty.

IV.

Wszystko mogłoby się tym skończyć, lecz bezmyślny los przywarł do prostodusznego dorożkarza, trzymając się mocno jego potężnych, krępkich barów i czerwonej, mokrej szyi.

— Czego by tu się jeszcze napić? — zastanawiał się dorożkarz. — Ehe... jakże go tam... da libóg... cóż to, nie jesteśmy ludźmi, czy co? mogą sobie zrobić przyjemność czy nie? Wiadomo — mogą. Panie kelner!

— Słucham.

— Borchunda. Pół litra borchunda i z grychą.

— Półlitrowek nie mamy. Są litrowe butelki. Dorożkarz niespodzianie parsknął śmiechem. — Jechał go sek, dawaj litr. Tylko, uważasz... żeby była dobra miara.

I pił dorożkarz Nr. 24345 burgunda, pił mokry, czerwony, dopóki się ostatecznie nie upił.

A do bufetu podszedł akurat wysoki kościasty facet, którego los

dopiero co skierował do knajpy, i zażądał kielliszka wódki.

Dorożkarz mruknął na niego: — Wódkę pijesz, kochasiu? Napij się lepiej borchunda.

— A p.nu co do tego, — zachnął się gniewnie kościasty facet. — Ja się do pana nie wtrącam.

— Głupias... — zmarszczył w zdumieniu brwi Nr. 24345. — Czy to ja...

— Sam jesteś głupi, — krzyknął z pasją przybyły. — Żeby cię swędzą?

— Jaktó, swędzą? — uśmiechnął się dobrodusznemu dorożkarz. — Wyczyścić je trzeba, ot co. Nr. 24345 bezwiednie wstał.

— Ach, ty, huncwocie! Zabijako parszywy! Diable sakramentki! Cherlaku nieszczesny! Mnie że by czyścić? A tego byś nie chciał? Wiadomo powszechnie, że u do brze wychowanych inteligentnych ludzi burgund wywołuje lekkie, wesole, szlachetne odurzenie. Ale mało kto miał sposobność obserwować działanie burgunda na dorożkarza.

Nr. 24345 trzepnął chuderlawego czelczycę i przewrócił bufet. Po pięciu minutach na chodniku przed szynkiem w nocej mgli turkotała się dziwaczna czarna masa, z której raz po raz donośli się gwizdy i głosy:

— Mocny, cholera... bij go tu... o, tak...

— Ach, psuśrat, patrzajcie, w rękę ugryzł!

— Oj... kochasiu... zegarek... kto srebrny zegarek urwał?

— A, to ty tak... no, to masz...

V. Przed sędzią pokoju Kolesniko-

kowem stał obwiązany szmatami dorożkarz Nr. 24345 i zeznawał.

W sąsiednim pokoju znajdowali się kelnerzy, bufetowy, polijcanci oraz stróż nocny.

Z początku Kolesnikow nie poznał poszarzałego, owiązanego szmatami dorożkarza i zapytał go:

— Z jakiej to okazji tak się pan zabawiał?

— A to z okazji tych piętnastu... co to szanowny pan onegdaj otarował za skórzaną portmonetkę. Nie poznał pan sędziego?

Sędzia pokoju Kolesnikow był człowiekiem rozumnym. Przypomniał sobie swą eskapadę, zgubę portfela, uczciwość Nr. 24345... — pomyślał:

„Gdybym nie pojechał na lumpkę, to nie zgubiłbym portfela, dorożkarz by go nie znalazł, a ja nie dałbym mu tytułem nagrody piętnastu rubli, dorożkarz by się za nie nie spłił i nie urządził skandalicznej bijatyki...”

Sędzia przeoczył w tym łańcuchu jedno tylko ogniwo: gdyby nie napomknął w rozmowie z kobietą o burgundzie — to dorożkarz Nr. 24345 nigdyby się już z sędzią nie zetknął na szerokim szlaku życia.

Sędzia otarł sobie kark, ogarnął spojrzeniem świadków, powołał, bufetowego i ukrywając uśmiech w wąsach powiedział:

— Pretensja w kwocie rubli 40 kopejek 20 będzie zaspokojona. Możecie się nie kłopotać. I pan, panie dorożkarzu, też może być spokojny. Hm... a sprawa o zakłócenie spokoju wobec... hm... braku dowodów — ulega umorzeniu.

Kalendarz chwwały endeckiej

Z ostatniego (trzynastego) zeszytu „Epoki” przytaczamy w brzmieniu dosłownym—bez zmian i bez skrótów — artykuł W. K. Bienkowskiego. Red.

W sprawozdaniach z obchodów tegorocznego święta majowego w Polsce prasa codzienna z dn. 2.V.1938 r. podaje między innymi wiadomości następujące:

„Z Kielce donoszą o krwawej zbrodni, dokonanej przez członków „Stronnictwa Narodowego”.

Gdy pochód przechodził obok lokalu endeckiego, z balkonu rzucił endecy ulotki i... kamienie. Milicja PPS chciała się dostać do tego lokalu — wówczas endecy zaczęli strzelać. W rezultacie jeden z uczestników pochodu, 23-letni Somczyk, został zabity; jest 10 rannych, wśród nich 4—ciężko”.

„We Lwowie pochód PPS został zaatakowany przez endecko-oenerowską młodzież akademicką koło gmachu politechniki. Rzucano kilka petard. Nastąpiła interwencja policji. W wyniku starcia zostało kilkadziesiąt osób rannych i poturbowanych”.

„W Poznaniu przy powrocie robotników do Domu Robotniczego na niezabezpieczonej ulicy, zorganizowana botówka paikarzy endecko-oenerowskich napadła na przechodzącą grupę kobiet z Wydz. Kobięcego PPS.

W ruch poszły pałki i kamienie. Użyto petard. Napastnicy usłowoili rozpędzić robotników i robotnice. Zanim zdążyli zorganizować obronę, zbirzy endeckie ranili sześć osób ciężko i kilka ciężko. Nadbiegła wkrótce milicja PPS, która rozpędziła napastników”.

Od pierwszej chwili swej działalności solidaryzowała się endecja z każdym gwałtem, nawet wtedy, gdy popełniany był na Polsce. Dziś apoteozuje hitleryzm i faszyzm, wzorując się na tych systemach gwałtu i stosując praktycznie nowoczesne barbarzyństwo tak, jak przed laty stosowała metody tyranii carskiej.

Kiedy korzystając z osłabienia caratu po klęskach, zadanych przez Japonię, korzystając z ruchów rewolucyjnych, jakie ogarnęły całą Rosję, wystąpił proletariats polski do walki o niepodległość Polski i wyzwolenie pracy — zdradziła endecja i rzuciła wszystkie siły dla ocalenia zagrożonego caratu, ocalenia wszechwładzy kapitału.

W chwili, kiedy cały wysiłek zdrowej części społeczeństwa skierowany był do walki z najazdem, kiedy szubienice zabierały największych bohaterów, endecja organizuje bojówki, którym każe wspomagać carat, organizuje „Narodowy” Związek Robotniczy, aby pomagał kapitałowi w jego walce z robotnikami. Niechaj endecy zbrodniarze nie umyją rąk z krwi robotników Łodzi i Zagłębia. Wystarczy kilka cytatów z ich pism, aby przypomnieć, kto tę krew przelewał wczoraj tak, jak przelewa ją dziś. Organ endecki „Killński” pisał w r. 1907 (Nr. 4):

„ND i NZR wystąpiły do walki z rwącą falą moskiewskiej rewolucji, zasad i doktryn socjalistycznych — międzynarodowych... postawienie mocnej tarczy temu mętnemu zalewowi fal, rozkładu życia i ducha narodu było rzeczą i kwestią dalszego naszego egzystowania... i zostało przez obóz narodowy pomyślnie dokonane”.

Lwowskie „Słowo Polskie” jeszcze w lipcu 1905 r. pisało o „nieuniknionej walce z socjalistycznymi zbrodniarzami” i zalecało nóż i rewolwer jako najlepszy argument. Nie tylko z socjalizmem — walczone z każdym, kto osmielił się podnieść świętokradzką dłoń na rządy Najjaśniejszego Pana. Bojówki endeckie wykonywały jednocześnie rolę donoszczy i obradców. Oto jak charakteryzuje okres wak bratobójczych sprawozdanie z XI zjazdu PPS w r. 1909:

„Bandy maruderów włożyły się po mieście, zatrzymywały przechodzących rewolwerami, rewidowały, znalazły jakiś ślad przynależności do ruchu naszego, pozbawiały życia. Na agitatorów czatowano, wciągano ich w zasadki, wywoływano z fabryk i kładziono trupem na miejscu”.

Podobnie, jak dziś, rekrutowali się te bojówki z wszelkiego rodzaju szumowin—wystarczy przy pamiętać, że „komendantem” łódzkich bojówek narodowych był znany bandyta L. Denys, zastrzelony w czasie napadu już przez policję polską w r. 1919. Tacy to bohaterowie zaopatrywani w broń przez ochronę (po trzy ruble sztuka) bronił narodu.

Wszystkie te walki organizowane i finansowane były przez endecję. W okresie największego nasilenia walk bratobójczych gazety endeckie judziły i zachęcały do dalszych mordów:

„Otrzeźwienie nastąpi dopiero wtedy, gdy robotnik szarpnięty nędzą, zażąda rachunku od agitatorów i wygna z Łodzi krwawiciele anarchii” („Kurier Warszawski” 28.XII 1906).

A więc socjaliści ponosili winę za nędzę robotnika, oni byli odpowiedzialni za lokaut, którym skazali parweniusze łódzcy 100 tys. robotników na śmierć głodową. Takimi metodami szajka menderów endeckich ratowała swoich mocodawców.

„Nie można pozwolić, by socjaliści bałamučili i prowadzili do zguby nieświadomych i obalamuconych. Przeciw zbrodniczej a-

gitycji podżegaczy socjalistycznych należy stanowczo wystąpić, chociażby wypadło gwałtem gwałtem odciągnąć; robotnicy winni na terror odpowiedzieć terorem, chociażby ceną krwi własnej i bratniej niewoli, w jakiej od dwóch lat trzymają ich socjaliści”.

(„Gazeta Polska” 17.III 1907).

Nie było teroru zaborców, niszczących każdy przejaw polskości nie było teroru więzień i szubienic, był tylko terror socjalistów — terror tych, którzy walczyli przeciwko 14 godz. dniu robocznemu walczyli o niepodległość.

W kwietniu 1907 r. zorganizowały bandy „narodowców” krwawą rzeź „Żydów i socjalistów”, w ciągu trzech dni padło na ulicach Łodzi 36 zabitych i 41 ciężko rannych (w tym 6 Żydów). Rzeź ta wywołała spazm radości wśród wodzów endecji, zachłystywała się wieściami z „placu boju” banda narodowych zdrajców:

„Te walki bratobójcze są jakby pojedynkami, w których obie strony walczą mniej więcej jednakowo broniami, w jednakowych warunkach. Jest pewna rycerskość w tych zapasach, w których bracia zabijają braci”.

„W Łodzi nie ma miejsca na

sielankę zgodnego współżycia. W Łodzi toczy się walka Instytutu narodowego z anarchią rewolucyjną i ta walka odraczana dotychczas musi być wreszcie stoczona”.

(„Gazeta Polska” 16.IV 1907).

P. Dmowski na wiecu w Filharmonii chępli się:

„Przeciw socjalizmowi wyteżylimy wszystkie siły. Przyznać musimy, że w walce z socjalizmem zmuszeni byliśmy przelać krew bratnią”.

Wojnie domowej położył wreszcie kres sam proletariats łódzki, którego otrzeźwiły strumienie krwi — mimo że endecja nawoływała do dalszych rzezi.

Od pierwszych dni swego istnienia działa też endecja nienawistną do wszelkiej próby walki o niepodległość i do legionów Józefa Piłsudskiego. „Przeł. Wszelki polski” w r. 1902 pisał:

„Dziś powstanie jest absolutną niemożliwością, „wprawdzie po Londynie i Paryżu fabrykuje się b. szczegółowo, aż do drobniaków wykończone programy powstania, ale to robią półgłówki socjalistyczne”.

Walka organizacji bojowej PPS z najazdem jest dla Dmowskiego świętokradztwem, w sierpniu 1905 roku, pisał, że byłoby to „coś wstrętnego, coś noszącego znamiona narodowej zbrodni, którego się z całą naszą tradycją porozbiorową”(!!!).

W liście do Jeża z dn. 9.VI.1906 roku tak Dmowski ocenia walkę jaką prowadziła kierowana przez Piłsudskiego organizacja bojowa: „Piekłem jest Królestwo. Czy ten syfyllis polityczny, którym nas zaraził Moskale przez lat czterdzieści wysypał się obecnie”. „Utworzył sobie drużynę bojową, złożo-

ną z chłopaków od lat 15 do 20, z robotników bez pracy, z nożowców i zbrodniarzy zwyczajnych. Dla tej drużyny sztabem są Żydzi, histerycy i najwyczerpaniejsi wariaci (już stu ich przewieziono z cytadeli do szpitali dla umyślowo chorych, to jest fakt notoryczny)... organizacja rewolucyjna przekształca się stopniowo w szajkę bandytów, gorszych od zwykłych, bo oprócz rabunku szerszych bezcelowo zniszczenie”.

Cyniczni politycy endecy tak jak dziś szermowali argumentem żydowskim, tak jak dziś pisali o obcych agenturach. W r. 1912 w chwili ożywionego przygotowywania zbrojnych kadr przyszłych legionów, pisał Balicki o ruchu strzeleckim:

„Kierunek niepodległościowy... „poczynając od nazwy, do której ucho czyste polskie odruchowo wstręt czuć musi, wszystkie jego cechy umysłowo polityczne zdradzają wpływy duchowe żydowskie”.

Wiekopomne to zdanie wyczytać można w „Przeglądzie Narodowym” r. 1912 str. 353 w artykule podpisanym przez Zygmunta Balickiego. Tamże znaleźć można jeszcze i takie zdanie:

„Kierunek niepodległościowy za sługiwałby z tego tytułu na nazwę polskiego sjonizmu”.

A „Gazeta Warszawska” w tym że czasie pisała wprost o obcych agenturach, jako o źródłach przy gotowań do zbrojnej walki o niepodległość:

„Przyszłi moment, że komuś poza Polskę taki prąd w Polsce wydał się pożądanym jako ewentualne narzędzie dla jego celów... Gdy komuś obcemu zależy na

wym, żebyśmy popełnili najoczywistszą niedorzeczność, zawsze znajdą się ludzie, którzy się tego podejmą”.

Jeszcze w r. 1915 pisała „Gaz. Warsz.”, iż nic nie może spowodować „gwałtowniejszego uderzenia krwi na mózg”, jak myśli o oderwaniu się od Rosji. Jak natomiast wyobrażali sobie endecy przyszłość Polski mówi o tym odezwa wydana w listopadzie 1914 r., a podpisana m. in. przez Dmowskiego i Balickiego:

„Wszystkie nasze walki i męczarnie dnia wczorajszego odeszły w przeszłość. Jedną tylko przed narodem stanęła sprawa — rozbić złowrogą potęgę niemiecką i zjednoczenie Polski pod berłem Monarchy Rosyjskiej”.

Berło monarchy rosyjskiej — oto narodowy ideał mile drażniący czyste polskie ucho tych „narodowców”.

Oto zaledwie znikomy fragment endeckiej przeszłości.

Staje przed nami pytanie: czy endecja od tego czasu zmieniła się choć na jotę, czy odwołała któreś ze swoich kłamstw, czy wiodzowie jej odbyli pokutę za zdrażnicze czyny i śmiertelne grzechy wobec narodu polskiego? Czy wreszcie zmieniła metody walki? Czy inna jest dziś jej rola?

Każdy wyczyn endecki, każde słowo endeckich pism krzyczy dziś wielkim głosem, że wszystko zostało takie same!

Zacierają się w perspektywie lat ostrości walk politycznych i społecznych — ale nigdy nie zmienił się stosunek ucziwego człowieka do pospolitej zbrodni.

W. K. BIENKOWSKI

WŁADYSŁAW SZLENDEL

Wiersz o sercu Matki (Z okazji Tygodnia Matki)

Jedną, jedyną chwilę
na czterech stronach świata
mocni, żili, okrutni kaci,
wy, strzelający do braci
wy, umiejący pomiać
i grozić, i dławić szczęście
i pokazywać pięście...
w okopach Hiszpanii i Chin
w ulicach Wiednia, Berlina
...stojcie!!!
wasz wróg — to czyj SYN...
MATKA gdzieś czeka na SYNA!!!
Człowieku ze śmiercią w dłoni
modląc się Mordom i Grozie
co tropisz, co gnębisz, co gonisz
w zaułku, w okopach, w obozie...
zanim człowieka zdradzisz,
zanim człowieka zgładzisz,
zatrzymaj się w niebo patrz...
sekundę posłuchaj w ciszy,
w ciszy Jej serce usłyszysz
i MATKI daleki płacz...

Matka po nocach nie śpi...
gładzi synowskie szatki
patrzy w mrok przez okienko
żawymy oczyma Matki...
Matki po nocach nie śpi...
Matki po nocach płaczą...
Matki po nocach wierzą
że jeszcze syna zobaczą...
Po nocach siwe się modlą...
możliwą co siły ma dodać
siedzą na małych stołeczkach
słuchają kroków na schodach...
I liczą kroki najcichsze
tego co idzie schodami
i modlą się biedne serca
by się zatrzymał przed drzwiami...
Matki chwytają gazety...
kupują wszystkie dodatki...
i boją się nowej Janki
głupie, naiwne Matki...
W okopach Hiszpanii i Chin
w ulicach Wiednia, Berlina
walczą lub broni się SYN...
i MATKA czeka na syna...
Globus wyczynia saltę —
to nic, że wali się świat...
(synkowi nie zniósł nikt palta...
nie mówi mu nic, że by iadł...)
Masto jest wściekła d'ungla,
ulice równe są kniej...
podłość czyha za wędłem
by zabrać synka jej...
Szenna brunatni słówko
(czyż zdaje się być chodź...)
zinda swa ciężarówka
sukna kolbami i chodź...
Frasia Matka koczule — — —
i kroci Matka chleb — — —
— — — na świecie błęknęły się kule...
— — — ulice są ciższe niż step...
Noc jest otchłania bez dzień...
h-z syna uniozny jest dzień...
O, wielka miłko matczyzna...
o, serce tysiąca drzeń...
Ludzie są żli albo głodni
ludzi do zbrodni gna...
wiele zniweczy zbrodni
jedna matczyzna iza...

Obrona wielce niefortunna

Naczelny organ endecji wystąpił niedawno z obroną hitleryzmu przed zarzutami tych, którzy pomawiają hitleryzm rzekomo niesłusznym — o dążności i cele antykatolickie. „Walka z Kościołem” w Rzeszy — pisał „Warsz. Dziennik Narodowy” — wynika nie z przesłanek doktryny nacjonalistycznej, ale z tradycji niemieckich, znacznie starszych, niż ta doktryna... Oceniając przeto wypadki w obecnej Rzeszy, trzeba rozróżnić, co w nich pochodzi od nacjonalizmu, a co od tych starych tradycji niemieckich i nie mieszać ze sobą rzeczy różnych...

Warszawscy sympatycy hitlerowskiego nacjonalizmu są jednak w błędzie, zaś ich poglądy na stosunek hitleryzmu do Kościoła katolickiego pozostają w jaskrawej sprzeczności z opinią najwyższego i dla wszystkich katolików miarodajnego — autorytetu.

W encyklice z dn. 14 marca 1927 r. papież Pius XI pisał o hitleryzmie tak: „Kto rasę albo naród, albo państwo, albo formę państwa, dzierżycieli władzy pań-

stwowej, albo inne zasadnicze wartości ludzkiego ustroju społecznego stawia poza ziemską akcją, walką i czyni najwyższą normą wszystkich, także i religijnych, wartości, — kto je w bałwochwalczym kulcie ubóstwia, ten przekreśla i fałszuje stworzony przez Boga i przez Boga nakazany porządek rzeczy...”

Ta jasna i niedwuznaczna wypowiedź Watykanu dotyczy hitlerowskiej doktryny, teorii. Jeśli zaś chodzi o praktykę hitleryzmu, najwyższe sfery katolickie dawały wyraz swym opiniom wielokrotnie, nie szczędząc słów nagany i potępienia. Właśnie parę dni temu watykański organ „Osservatore Romano” wystąpił z wielkim artykułem na temat równoległości antychrześcijańskich dążeń komunizmu i hitleryzmu, przy czym — charakteryzując obecną sytuację katolików niemieckich — podkreślił z goryczą, że „zmuszeni są oni wybierać między odszczepieństwem a śmiercią głodową...”

Wyjazd Papieża z Rzymu w przeddzień wizyty włoskiej p. Adolfa Hitlera, głuche milczenie organu watykańskiego, który odwiedziny te zignorował najzupełniej, uchylenie się nuncjusza papieskiego jako dziekana korpusu dyplomatycznego od udziału w uroczystościach i przyjęciach, na cześć hitlerowców organizowanych i galerij watykańskich na czas pobytu berlińskich gości w Rzymie, — te fakty świadczą chyba dość wyraźnie, jakie jest stanowisko Watykanu wobec hitleryzmu i jak ocenia Watykan „nacjonal - socjalistyczną” walkę z chrześcijaństwem.

Naszym czcicielom bóstw totalistycznych grożą bardzo poważne konflikty z powołaną władzą duchowną. Jako przestroge, warto tu wspomnieć losy reakcyjnej grupy francuskiej „Action Française”, która z powodu nieumiarowania w sprawach polityczno - społecznych i sprzecznego z poglądami Kościoła stanowiska została w swoim czasie ekskomunikowana, to znaczy ze społeczności katolickiej usunięta.

Bd.

Zdjęcie z manifestacji Pierwszo-Majowej w Krośnie

Na ostatniej fali

ROZMOWY WŁOSKO-NIEMIECKIE TRWAJĄ

RZYM (PAT). — Minister Spr. Zagr. hr. Ciano przyjął w środę o godz. 17.45 charge d'affaires Francji Blondela, z którym wznawia badania propozycji i kontrpropozycji francuskich i włoskich w sprawie normalizacji stosunków pomiędzy obu krajami. Jak wiadomo, rozmowy francusko - włoskie, nawiązane nazajutrz po podpisaniu układu włosko - brytyjskiego zostały odroczone na czas wizyty kancl. Hitlera we Włoszech.

PROTEST JAPONII

TOKIO (PAT). — Agencja Domei donosi: Japoński ambasador Szigemusu zgłosił w komisarzacie spraw zagranicznych w Moskwie mocą protestacyjną przeciwko obrażającemu Japonię przemówieniu, wygłoszonemu przez komisarza marynarki Smirnowa. W dn. 1 maja we Władymosoku, w przemówieniu tym Smirnow nazwał ja poncyzów krwawymi, wściekły mi psami oraz oswiadczył, że armia japońska dopuszcza się coraz to nowych prowokacji na swej granicy zachodniej. Czerwona armia i marynarka — dodał Smirnow — przygotowują się do stanowczego położenia kresu tym prowokacjom.

AMERYKA NIE BĘDZIE DOSTARCZAĆ HELIUM NIEMCOM

WASZYNGTON (PAT). — Rząd Stanów Zjednoczonych postanowił nie dostarczać helium Niemcom.

SZCZEGÓŁY ZAMACHU W BRAZYLII

RIO DE JANEIRO (PAT). — Sensacyjny szczegółem niedawnego zamachu stanu integralistów było osobiste objęcie dowództwa nad wojskowym oddziałem pałacowym przez prezydenta Vargasa. W chwili gdy o godz. 1 w nocy grupa integralistów w mundurach żołnierzy piechoty i marynarzy zaatakowała pałac, prezydent Vargas stanął wraz ze swym osobistym sekretarzem przy karabinie maszynowym i w ciągu dwóch godzin ostrzeliwał napastników. Ostatecznie udało się prz. Vargasowi nawiązać kontakt z prezydentem policji, skąd natychmiast przysłano odsiecz.

RIO DE JANEIRO. Zamach stanu, dokonany ub. nocy w Rio de Janeiro, nie posiadał znaczenia nadanego mu przez pierwsze wiadomości. W rzeczywistości chodziło tu o grupę integralistów, którzy, poparci przez słabe oddziały wojskowe, próbowali zawładnąć kilkoma budynkami rządowymi. Przejściowo udało się im opanować gmach ministerstwa marynarki. Zostali jednak stamtąd wkrótce wyparci atakiem na bagnety strzelców morskich. Prezydent policji oświadczył, iż w całym kraju panuje obecnie spokój, a wszyscy przywódcy buntu są zaaresztowani. Stanął on w ciągu najbliższych 24 godzin przed trybunałem bezpieczeństwa narodowego. W czasie ataku na pałac prezydenta, został lekko ranny minister wojny.

„Specjalista” od wyrabiania posad otrzymał stałą posadę...

Ignacy Koniecznik, zawodowy oszust, jako specjalista obrał sobie wyłudzenie pieniędzy od poszukujących pracy. Działalność tę, tak że udawało mu się uniknąć przez dłuższy czas kary. W dniu 22 marca b. r. wyłudził od Marii Leśnickiej, zamieszkałej przy ul. Kruczej 15 kwotę 50 zł. pod pretekstem wyrobienia posady. Po otrzymaniu pieniędzy więcej się nie zjawiał. W kilka dni później Leśnicka spotkała Koniecznika na Placu Reymonta. Wskazała go policjantowi i osuśta zatrzymano. W toku dochodzenia okazało się, że Koniecznik nabrał w podobny sposób aż 23 osoby. W dniu wczorajszym Sąd Grodzki po rozpoznaniu sprawy skazał Koniecznika na 1 rok więzienia.

Z codziennych walk robotników

LIKWIDACJA STRAJKÓW W SKŁADACH SKÓR. Ostatnio związek pracowników handlowych i biurowych (Al. Kościuszki 21) rozpoczął akcję o poprawę bytu pracowników, zatrudnionych w sklepach hurtowych branży skóranej w Łodzi. W wielu firmach osiągnięto porozumienie w drodze polubownej — jedynie w dwu firmach, a mianowicie w f. Eichner, Drenowska 2 i f. Kon. Nowomiejska 35, na skutek nieprzejednanego stanowiska pracodawców doszło do wybuchu strajku. W dniu wczorajszym strajki te zostały likwidowane i pracownicy, którzy otrzymali 40 procent podwyżki płac, wrócili do pracy.

STRAJK W SKŁADZIE MANUFAKTURY. W składzie manufaktury Flajsbakiera, przy ul. Nowomiejskiej 15, wybuchł wczoraj strajk personelu, który domaga się m. in. podwyżki płac o 40%. Akcją strajkową kieruje związek handlowców (Al. Kościuszki 21).

STRAJK U BIEDERMANA. W wykończalni i farbiarni Biedermana ul. Kilińskiego 2 wybuchł strajk z powodu nieprzyjęcia do pracy byłego delegata, który został aresztowany na manifestacji 1 Majej i przez kilka dni przebywał w areszcie. Robotnicy na znak protestu solidarnie zastrajkowali.

ROZPRAWA W SPRAWIE ZATARGU W PRZEMYSLE BUDOWLANYM. — W dniu jutrzejszym odbędzie się pod przewodnictwem inspektora ministerialnego Wróblewskiego oraz przy udziale asesorów — inż. Bajkiewicza i sędziego Kaśpińskiego rozprawa w sprawie likwidowania zatargu w przemyśle budowlanym. Przedstawiciele obydwu stron zgłosiły swe postulaty oraz wnioski odpowiednio uzasadnione. Jak wiadomo, robotnicy domagają się podwyżki płac o 25 procent podczas gdy majstrowie cechowi trzymają się przy postanowieniach dotychczasowej umowy.

Po wysłuchaniu opinii oraz dezyderatów obydwu stron komisja rozjemcza wydała orzeczenie dla robotników budowlanych w początku przyszłego tygodnia. W FABRYCE ROZEN I WISLICKI w Żduńskiej Woli wybuchł strajk na skutek czego pracę pozostawili 400 robotników. — Strajk wybuchł na skutek wypowiedzenia tkaczom pracy i propozycji obniżenia im stawek płac o 10 procent.

Robotnicy wrócili się jeszcze w dniu wczorajszym telefonicznie do Inspekcji Pracy celem wszczęcia interwencji.

STRAJK W FABRYCE PONCZOCH OSKARA RAHNA. — W dniu wczorajszym wybuchł w fabryce pończoch Oskara Rahna przy ul. Sienkiewicza 5 w Konstancynie strajk okupacyjny na tle bezpodstawnego zwolnienia jednego robotnika z pracy. Pozostali robotnicy w ilości 25 osób postanowili sprzeciwić się po-

stepowaniu firmy i przystąpić do okupowania warsztatów pracy. Powiadomicy o powyższym inspektor pracy wyznaczył w tej sprawie konferencję na piątek, dn. 13 maja r. b.

ZAŁĘGANIE STRAJKU W FIRMIE GENTLEMAN. — W składach przemysłu gumowego f. Gentleman przy ul. Limanowskiego 125 wybuchł zatarg, z powodu niedotrzymania zobowiązań złożonych przez firmę i nieprzyjęcia do pracy 200 robotników i robotnic, którzy wyczerпали zasiłki. Na tym tle doszło do dwugodzinnego strajku protestacyjnego, a firma zagroziła zamknięciem fabryki.

Na konferencji u inspektora pracy ostatecznie uzgodniono, że w okresie niestajka maja b. r. firma wszystkich robotników zatrudni stopniowo w miarę powiększania produkcji.

KONFERENCJA W SPRAWIE MAJSTROW W-LMY. — w dniu wczorajszym odbyła się w Inspektoracie Pracy konferencja w sprawie zatargu jaki powstał między majstrami zatrudnionymi na tkalni a dyrekcją Widzewskiej Manufaktury.

W wyniku wczorajszej konferencji uzgodniono niektóre punkty, co zaś do dalszych punktów postanowiono dalszy ciąg konferencji wyznaczyć na dzień dzisiejszy, t. j. na czwartek dn. 12 maja r. b.

ZATARG O STAWKI. — W fabryce tektury Adolfa i S-ka przy ul. Srebrzyńskiej 36 wybuchł zatarg na tle stosowania niższych stawek płac. Na skutek interwencji przedstawicieli związków zawodowych inspektor pracy zajął się likwidacją sporu i zwołał na 12 b. m. obustronną konferencję.

O UMOWIE ZBIOROWĄ W PRZEMYSLE GUMOWYM. W dniu wczorajszym odbyła się w Inspektoracie Pracy konferencja przedstawicieli Kl. Zw. Zaw. z przedstawicielami przemysłu gumowego, produkującego artykuły techniczne.

W przemyśle tym warunki płac są nieustalane i płace różne stosownie do widzimisię fabrykanta. Chodzi więc o zawarcie umowy zbiorowej. Konferencja nie dała pozytywnego rezultatu i została odroczona na sobotę dnia 14 b. m.

SPRAWA ZATARGU W F-MIE GROSS I ROZENKOPF. — W fabryce wyrobów włókienniczych Gross i Rozenkopf, ul. Gdańska 130, f-ma stosowała wyższe stawki niż ustaliła obecnie Komisja Rozjemcza. Po orzeczeniu Komisji f-ma chciała zastosować obniżkę płac i zrównanie ich z cenami. Na tym tle powstał zatarg. Zarówno Inspektor Okręgowy jak i Obwodowy stoją na stanowisku Zw. Kl. Włókna, że płace te nie mogą być obniżane ze względu na specjalny punkt orzeczenia Komisji, która przewiduje, że płace wyższe dawniej stosowane winny być utrzymane. Robotnicy domagają się dopłaty za 4 tygodnie wstecz i nieuwzględnienie ich żądań może wywołać strajk.

W wirze wielkiego miasta

W dniu wczorajszym przysiężony został przez wóz na posesji przy ulicy Pomorskiej 108 robotnik kanalizacji i wodociągów, 37-letni Kazimierz Grzelak, zamieszkały przy ulicy Obornickiej. Przybył lekarz pogotowia Czerwonego Krzyża stwierdził u Grzelaka lekkie uszkodzenia ciała i po nałożeniu opatrunków pozostawił go na miejscu.

W zakładach przemysłowych f. L. Geyer przy ul. Piotrkowskiej 295 uległ atakowi epileptycznemu podczas pracy robotnik 26-letni Kazimierz Koszarek, zam. przy ul. Przedzalinianej 95. Koszarek upadłszy na maszynę odniósł obrażenia głowy i rąk. Poszkodowanemu udzielili pomocy wezwany lekarz Pogotowia i przewiózł w stanie osłabionym do domu.

Zegarmistrz-lubieżnik skazany na 5 lat więzienia

W ubiegłym roku policja obywatelowa otrzymała szereg doniesień przeciw Izakowi Brennerowi, zegarmistrzowi z zawodu, zamieszkałemu przy ul. Zamenhofa 2 — oskarżonemu o uprawianie czynów lubieżnych z nieletnimi dziewczynkami. Skargi te wpłynęły od matek poszkodowanych dziewcząt. W dochodzeniu wyszło na jaw, że Brenner odbył już każdą 3 lat więzienia za podobne przestępstwo. W

dn. wczorajszym przejechany został przez samochód w chwili przebiegania przez jezdnię około domu przy ul. Limanowskiego 20, 14-letni Majer Kon, zamieszkały przy ul. Limanowskiego 36. Wezwany lekarz Pogotowia miejskiego orzekł złamanie kości czaszkowej i przewiózł chłopca w stanie ciężkim do szpitala Ubezpieczalni Społecznej. Szofer, Stanisław Piechowicz, zam. ul. Łęczycka 36, został zatrzymany.

Powracający późnym wieczorem do domu w stanie podchmielonym 29-letni Teofil Wójtakiewicz, zamieszkały przy ul. Wołyńskiej 16 (Brus) został na ul. Srebrzyńskiej napadnięty przez nieznaną sprawcę i pokuty nożem, odnosząc rany głowy i karku. Rannego po opatrzeniu Pogotowie przewieziono do domu.

W toku dalszego śledztwa wyszło na jaw, że Brenner, który jest chory na nieuleczalną chorobę weneryczną, zarazili swe ofiary. Wczoraj Brenner zasiadł na ławie oskarżonych w Sądzie Okręgowym. Sprawa od była się przy drzwiach zamkniętych. Brenner był badany psychiatrycznie. Lekarze psychiatrzy uznali go jednak zdrowym na umyśle. Sąd po naradzie skazał go na 5 lat więzienia.

Ze świata sportu

KONFERENCJA OKRĘGOWA L. R. S. K. O.

W sobotę, dnia 14 b. m. o godz. 18-iej w pierwszym, a o 18.30 w drugim terminie, odbędzie się w lokalu ŁRSKO, przy ul. Południowej 28, do roczna konferencja klubów robotniczych okręgu łódzkiego.

Na obrady winny poszczególnie kluby wydelegować swych przedstawicieli, w ilości 1 delegat na 20 członków klubu.

PIKARZE ŁODZI GRAJĄ Z ZAGŁĘBIEM

Kapitan związkowy ŁOZPN, ustalił skład reprezentacji łodzi na mecz z Zagłębiem, dnia 22 b. m. o puchar Prezydenta R. P.

Grac mają: bramka: Andrzejewski (ŁKS), obrona Karasiak (ŁKS), Kudelski (SKS), pomoc: Chojnacki Pile (VT), Nowiszewski (Widzew), atak: Królasik (VT), Kudelski (Wima), Lewandowski (ŁKS), Lubczyński (SKS), świętosławski (VT). Rezerwowi Lass (ŁTSG) i Rudnicki (ŁKS).

KOLARZE TUR — CARTAGO STARTUJĄ W MISTRZOSTWACH WOJEWÓDZTWA

W nadchodzącą niedzielę, 15 b. m. odbędzie się kolarskie mistrzostwo szosowe województwa na dystansie 100 km.

Start nastąpi w Pabianicach o g. 9-iej rano z przed Placu Wolności. Półmetek w Sieradzu.

Udział biorą w wyścigu mistrzowie i wicemistrzowie poszczególnych klubów.

Nowoorganizowaną sekcję kolarską „Cartago” reprezentują Leśkiewicz i Rychterski.

ŁÓDZKA KL. „C” POWIĘKSZONA O 5 KLUBÓW

W czasie miesiąca werbunkowego ŁOZPN, zgłosiło swój akces 5 klubów.

Zostały one przydzielone do jednej grupy i będą rozgrywały b. r. mistrzostwa, ale tylko w jednej rundzie. Są to: Jutrznia, RKS. (Konstantynów) TUR-Cartago, KSM, i PSKS.

POCIĄG POPULARNY DO WARSZAWY

ŁOZPN, organizuje w niedzielę 22 maja r. b. pociąg popularny do Warszawy na mecz piłki nożnej Irlandia — Polska.

Bilety wstępu na zawody łącznie z biletem kolejowym w cenie zł. 8.20 na miejsca stojące, zł. 9.90 na miejsca siedzące za bramkami, 10.60 na trybunę górną, zł. 11.60 na trybunę dolną, nabywać można już od dziś w sekretariacie R. T. T., Łódź, ul. Południowa 28.

Wzrost kosztów utrzymania w kwieciu

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie komisji dla ustalenia kosztów utrzymania rodziny.

Po dokonaniu odpowiednich obliczeń, komisja ustaliła, że w miesiącu kwietniu r. b. w stosunku do marca r. b. nastąpił wzrost kosztów utrzymania o 0,31 procent. Złożyło się na to podrożenie ziemniaków, grochu, jaj, mleka, ryżu i mięsa. W tym samym okresie staniały: masło, mleko oraz mydło.

Z teatrów

Dziś wystydte teatry nieczynne. „KOT W BUTACH”

ODMŁADZA NA WESOŁO

(A. Kościuszki 57) Chcecie się przekonać, co bawi i umila życie naszych milusińskich? Chcecie jednocześnie spędzić bez trosk wieczór, przenosząc się w najczarowniejsze czasy dzieciństwa? Umożliwi to wam przedstawienie p. t.: „O straszliwym smoku” w sobotę o godz. 20.30 — tylko dla dorosłych. Ze względów pedagogicznych ważne dla pp. nauczycieli, wychowawców i tych wszystkich, których interesuje dziecko.

Bilety do nabycia w przedsprzedaży w „Ziemiańskiej” od godz. 12—14 i 17—19. W sobotę w kasie teatru Al. Kościuszki 57, od godz. 3-iej po poł.

Orzeczenie w sprawie odstępnego za posadę dozorczy

Do Związku Dozorców Domywch w Łodzi wpłynęło uzupełnienie wyjaśnienia dotyczące Orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki płacy i pracy dla dozorców domowych na obszarze Łodzi.

W myśl wyjaśnienia za posesję naróżne uważa się takie, które i z jednej i z drugiej ulicy mają numery policyjne. Czynności związane z ręcznym pompowaniem wody nie należą do obowiązków dozorczy, lub jego rodziny i ewentualne odmówienie tej czynności nie może być powodem do zwolnienia z pracy. Odszkodowanie pośmiertne na-

leży się rodzinie po zmarłym dozorczy, o ile ten przepracował na tej samej posesji przynajmniej lat 10.

Jako kaucję uważa się również odstępnę, które dozorca daje przy zawarciu umowy o pracę lub przy objęciu pracy pracodawcy, jego zastępcy, lub swojemu poprzednikowi za wiedzą i zgodą pracodawcy. W tych wypadkach pracodawca jest odpowiedzialny solidarnie na równi z tym, który odstępnę pobrał.

Uzupełnienie to podpisane jest przez przewodniczącego Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej insp. Szumskiego.

Plugawy język zaprowadził majstra na ławę oskarżonych

W fabryce wyrobów gumowych i azbestowych „Leonowit”, przy ul. Stanisława 2 pracuje majster niejaki Wiśniewski Lucjan.

Zachowanie się tego pana w stosunku do robotnic jest wysoce nieodpowiednie. Robotnice kilkakrotnie zwracały się do administracji fabryki, uskarżając się na niestosowne zachowanie się majstra i wulgarnie wyrazy. Interpelacje te nie odnosiły jednak żadnego skutku. Doszło do tego, że w dniu 12. III r. b. w obronie robotnic stanęła ich delegatka Kl. Zw. tow. Boczkowska Zofia. Majster jednak i jej ubliżył używając wul-

garnych, nieuczynalnych słów. Zażalona tow. Boczkowska Z. wniosła skargę do Sądu Grodzkiego. W dniu wczorajszym odbyła się rozprawa, w wyniku której grzybianski i brutalny majster Wiśniewski Lucjan za niestosowne wyrażenia i znieważenie tow. Boczkowskiej skazany został na 100 zł. grzywny z zamianą w razie nieściągalności na 20 dni aresztu oraz na zapłacenie kosztów sądowych w wysokości 25 zł. Może wreszcie ta kara nauczy pana majstra w jaki sposób należy się odnosić do robotnic.

Miłość do macochy przyczyną samobójstwa

Onegdaj w szopie na posesji przy ul. Mokrej 43 pozabawił się w późnych godzinach wieczornych życia 17-letni Jan Sobański, syn pracownika szatni w zakładzie gastronomicznym przy ul. Narutowicza 20. Sobański zamieszkiwał przy ojcu przy ul. Okrzei 28 i trudnił się sprzedażą papierosów.

ostatnio ojciec Sobańskiego ożenił się po raz drugi z młodszą niewiastą i syn zapalał miłość do swej macochy. Gdy macocha spostrzegła miłość chłopca, powiadomiła swego męża. Młodzieniec pod wpływem depresji moralnej, wywołanej obawą przed represjami ze strony ojca oraz odrzuceniem swych afektów, udał się do szopy i tam pozabawił życia przez powieszenie na belce.

Strzelał na wiwat a ugodził śmiertelnie przyjaciela

W dniu 16 maja r. ub. w zagrodzie gospodarza Józefa Bończyka, we wsi Ortelów, w powiecie łaskim, znaleziono zwłoki niejakiego Kazimierza Biłskiego. Przy zwłokach zabitego znaleziono rewolwer oraz wystrzelone łuski. Wszczęto dochodzenie, w toku którego zbadano szereg świadków. Ci zeznali, że Biłski popełnił samobójstwo na skutek zawodu miłosnego. Ojciec zabitego twierdził jednak z uporem, że syn jego zabił został przez grasującą w wsi bandę złodziejszków, którzy byli postrachem wszystkich okolicznych gospodarzy i uprzątnęli Biłskiego, ponieważ ten zbyt wiele wiedział o ich nieczystych sprawkach. W toku dalszego dochodzenia policja ustaliła, że krytycznego dnia Biłski pił wódkę w towarzystwie Józefa Bończyka,

Józefa Malinowskiego, Antoniego Boja i innych. W czasie libacji Malinowski strzelił na wiwat z rewolweru, przy czym kula ugodziła śmiertelnie Biłskiego. Badany Malinowski przyznał się do zabójstwa Biłskiego, twierdził jednak, że Biłskiego postrzelił przypadkowo. Wczoraj Malinowski odpowiedział przed Sądem Okręgowym w Łodzi. Po naradzie sąd skazał Malinowskiego za nieumyślne zabójstwo Biłskiego na 2 lata więzienia.

Szczepienie ospy w Łodzi

Dziś i dni następnych odbywa się w Łodzi przymusowe szczepienie ochronne ospy dzieciom, które urodziły się w 1937 roku oraz starszych dzieci, które do tej pory nie były szczepione.

Szczepienia trwają do dnia 21 maja r. b. włącznie i odbywają się w następujących punktach:

W pierwszym dozorcze sanitarnym — przy ul. Dworskiej 10, w drugim dozorcze sanitarnym — przy ul. Przejazd 86, w trzecim dozorcze sanitarnym przy ul. Żeromskiego 4, w czwartym dozorcze sanitarnym przy ul. Kopernika 19, w piątym dozorcze sanitarnym przy ul. Lubelskiej 7 oraz w Pierwszej Przychodni Miejskiej przy ul. Rybnej 7/9.

W dozorcach sanitarnych szczepienia odbywają się w godzinach od 8 do 10 rano, zaś w pierwszej przychodni miejskiej w godzinach od 5 do 7 wieczorem.

Rodzice, względnie opiekunowie, którzy zaniechają obowiązku szczepienia swych dzieci w przewidzianym terminie i to bez podania umotywowanych przyczyn, ukarani zostaną grzywną do 200 zł. otych lub aresztowi do 14 dni.

Dźwiękowy Kino-Teatr

„URANIA”

Ceglelniana 2. Tel. 107-34. Początek seansów o godz. 4-iej p. p. w soboty, niedziele i święta o g. 11.

Piękny romans muzyczny o niezapomnianych czarownych melodiach

MOTYL HISZPAŃSKI

w rol. gł. KROLOWA PIESNI Janet Mac Donald Allan Jones oraz jej nowy partner